

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 24.

Sobota (Saturday) 8. 6. (June) 1985

Josef Konopa:

**Při letošním vzpomínání
na 40. výročí
konce 2. světové války
a na oběti hrozného
Hitlerova nacismu,
nezapomínejme na oběti
stejně hrůzného
komunismu!**

**K 35. výročí popravy
poslanca Stanislava Broje**

Psal se rok 1947. Byl svátek sv. Václava. Toho dne se v Plzni shromáždili ve velkém počtu rolníci z celého Západočeského kraje, aby tam vyslechli své politické mluvčí, své tehdejší zástupce v Národním shromáždění. Jako hlavní řečník k nim promluvil poslanec Lidové strany Stanislav Broj, rolník z obce Volduchy u Rokycan. Ve svém slavnostním projevu pronesl tuto památnou větu:

„Bude-li národ potřebovat, dáme mu nové Koziny.”

Tenkrát – pět měsíců před únorovým pučem – nemohl tušit jaký osud ho čeká. Nemohl předvídat, že i on bude v nedaleké budoucnosti v téže Plzni veřejně souzen a popraven tak, jako kdysi nebojácny bojovník za práva chodského lidu, Jan Sladký-Kozina.

Od té doby co byl náš novodobý Kozina popraven, uplynulo právě 35 let. A proto bych mu rád – u příležitosti tohoto výročí – věnoval několik vzpomínek; a zároveň tak vyhověl našim krajanům, především z Plzeňského kraje, kteří nemohou zapomenout to, co se dělo v naší zemi v padesátých letech: v policejních úřadech, v soudních síních, v kriminálech a v tzv. „nápravně výchovných” ústavech ministerstva vnitra; jak se tam zacházelo s nevinnými občany, ať už pocházeli z venkova či z měst, kteří upadli do nemilosti režimu a dostali se do rukou jeho policajtů, prokurátorů,

soudců a vězeňských dozorců.

Ta smutně proslulá padesátá léta byla zachycena dosti podrobně také v některých komunistických publikacích a v novinách zejména roku 1968. Tam se dočteme, jakým násilím se prováděla kolektivizace vesnice, jakým způsobem byli odstraňováni nepohodlní lidé, které režim označil za nepřátele socialismu. Například spisovatel Jan Kozák, dnešní předseda Svazu spisovatelů se zabýval dosti podrobně metodami násilného zakládání JZD ve své knize, vydané pod titulem „Dramatické kapitoly z bojů o kolektivizaci vesnice”. Uveřejnil v ní zajímavé citáty z protokolů o schůzích stranických orgánů; citáty, vydávající svědectví o tom, jak si tehdy počínali straničtí a bezpečnostní funkcionáři v kolektivizační kampani; jak uplatňovali zákon třídního boje; jak mnozí nevinní lidé, označení za tzv. kulaky, byli nuceně přestěhováni do jiných okresů, nebo posláni do tzv. nápravně výchovných zařízení, či kriminálů. „Šlo o desítky tisíců kriminálů zničených životů” - jak to nedávno připomněl jiný spisovatel.

Jak to v těch tehdejších kriminálech a nápravně výchovných ústavech vypadalo, o tom vydalo svědectví dokonce Rudé právo, ale až 26. dubna 1968; v článku, otištěném pod nadpisem „Stín zamřížovaných oken”, kromě jiného napsalo:

„V některých věznicích například na Borech, Mirově a v Leopoldově byla „převýchova” - tak zněla oficiální formule - nahrazena systémem lidské degradace s hrůznou a nedostatečnou potravou, nehygienickými podmínkami, krutými tresty, korekcí vnucené hladovky, nezákonným omezováním písemného styku vězňů s rodinami, jakož i dalšími „výstřelky”. Zvláště odsouzení hodný byl tento postup vůči politickým vězňům, kteří byli „hozeni do jednoho pytle” s obyčejnými zločinci. Bez vědomí a pocitu viny museli takové zacházení prožívat dvojnásobně těžce. Neexistuje nic, čím by se viníci takových metod mohli obhájit.”

Potud Rudé právo o metodách vězeňské politiky režimu na Borech a v dalších tzv. nápravně výchovných ústavech. V borské věznici to prožili četní

zahraniční vojáci, letci a důstojníci, kromě jiných: staříký generál Pelich a generál Pika, který byl popraven v Plzni v červnu 1949. Po únorovém puči tam byli vězněni příslušníci všech vrstev obyvatelstva i zemědělci. Jejich mluvčí - poslanec Stanislav Broj - byl uvězněn v oddělení D I, zvaném Kreml. Dostal se na Bory přičiněním komunistického poslance Tauše z rokycanského okresu a tam později - r. 1950, právě před 35 lety - byl znovu postaven před komunistický soud spolu s dalšími vězni: majorem René Černým a bývalým dozorcem Čeňkem Petelíkem. Byl obviněn, že připravoval vzpouru vězňů. Šlo o naprosto vymyšlené obvinění. Něco podobného nemohl organizovat, protože byl v samovzbě, na samotce. Nemohl se tudíž stýkat s nikým ze spoluvězňů. O tom, že měl připravovat vzpouru se dověděl až před soudem. Šlo o divadelní proces o jehož průběhu referoval československý rozhlas pravdivě až 16. června 1968. Kromě jiného hlásil: „Soudní síň skandovala: Pověsit! Pověsit!”

Zřejmě tak, jak to bylo naplánováno ve scénáři procesu. Stanislav Broj byl - spolu s dalšími spoluvězni - odsouzen k trestu smrti. Ale i po tomto krutém rozsudku se choval statečně, jak mi o tom vyprávěli ti jeho spoluvězni, kterým se později podařilo uprchnout do Západního Německa. Své rodině - manželce a třem dětem - zakázal prosit o milost. Děti se přesto obrátily - bez jeho vědomí - na komunistického funkcionáře, kterého Broj za nacistické okupace obětavě podporoval, a žádaly ho o pomoc pro otce odsouzeného na smrt. A víte, jak jim ten komunistický funkcionář odpovídal?

„Jako člověk bych vašemu otci pomohl, ale jako komunista nemohu.”

Tím vlastně jen prozradil, že když se stal členem KSČ, přestal se chovat jako člověk.

Fotografii popraveného sedláka Stanislava Broje prozatím nemáme - a tak otiskujeme obrázek stejně krutě komunisty popravené dr. Milady Horákové.

Nejen proces měl charakter divadelního procesu; teatrální byla - podle Literárních listů - také poprava poslance Stanislava Broje, rolníka z obce Volduchy u Rokycan. Byla vykonána veřejně. Měla zastrašit zejména zemědělce Plzeňského kraje.

Tělesné pozůstatky popraveného odmítli organizátoři procesu vydat rodině. Zřejmě se báli, že by se s umlčeným tribunem lidu přišli rozloučit rolníci z celého Západočeského kraje ještě ve větším počtu než v jakém navštěvovali jeho veřejné politické projevy, které se konaly v Plzni i jinde.

(Odpočivej v pokoji, Kozino našeho věku! I když Tvoji Lomikarové nezemřeli všichni „do dne a do roka”: na Rokycansku kolují zvěsti o rodinných tragediích mnohých z nich, jak si toho či onoho servilního komunistu, který „zapomněl být člověkem” při justiční vraždě spravedlivého Stanislava Broje „Pán Bůh našel”, jak došlo i na něho. - A tak jednou dojde i na všechny ostatní, kteří proti svému vlastnímu svědomí slepě slouží - třeba dnes už i „mírnějšímu” komunismu, který je však v Československu stále v cizích službách - jen proto, aby si udrželi svá hmotná privilegia. Poznámka redakce.)

Posřelení muži na zahradě za Horákovým statkem v Ludicích 12.6.1942: - moskevský komunistický režim se dopouští nových lidových masakrů i v dnešní době v Afghánistánu.

Sloupek informací

**o málo připomínaných důvodech,
pro něž vítězni západní spojenci
z druhé světové války
prohráli mír,
dali se Stalinem oklamat
a nechali mu „volnou ruku“
v dnešních satelitních zemích.**

Británie a konec války

Kapitulaci nacistického Německa skončila fakticky - i když ne dosud právně - druhá světová válka v Evropě. Válka v Asii ovšem ještě pokračovala, i když ne dlouho. Byla však pro britskou veřejnost příliš vzdálena a nebyla pro ni zvláště zajímavá. Výsledek nebyl ostatně ani trochu pochybný. A tak pro britskou veřejnost se stal 7. květen 1945 počátkem nové doby. Snad bychom jí křivdili, kdybychom to omezili jen na ni. Všechny země tehdejší protinacistické koalice propadly horečné radosti nad koncem obětí, jež musely až dosud přinášet. A byly zmitány horečným optimismem, vzbuzujícím dojem, že nadešel čas vyhájeného a vytouženého milénia míru, a že je definitivně konec všem starostem a utrpením.

Ve svém rozradostnění západní veřejnost docela zapomínala na to, jaké cíle si vytkla, když šla do války. Rozhodně zapoměla na své závazky k menším spojencům a spolubojovníkům, k lidu kontinentálních zemí, jež slíbila osvobodit a jimž tak soustavně

slibovala jejich svobodu. Všechno bylo přenecháno Postupimské konferenci, jež měla nově upravit poměry v Evropě. Ta se sešla 12. července 1945.

Churchillova prohra v prvních poválečných volbách prospěla Moskvě a uškodila celé Evropě

V této důvěřivé náladě došlo v Británii k vnitropolitické události, jež měla také osudovou důležitost pro vývoj nejen britské, ale i světové mezinárodní politiky. Vládní koalice vytvořená za války se rozpadla a jak labouristé, tak i liberálové volali durazně po volbách do parlamentu. Churchill se marně snažil tomu zabránit udržet koaliční vládu a oddálit volby do doby, kdy skončí válka v Asii. A tak byla vláda nucena vypsát volby do parlamentu, jehož funkční období skončilo již za války, a bylo dohodou tří rozhodujících stran prodlouženo až na dobu po skončení války. K volbám došlo právě v průběhu Postupimské konference. Výsledek je znám. Byl docela nečekaný. Churchill, který odletěl z Postupimi do Británie, aby byl přítomen vol-

ebnímu vítězství své strany, byl toliko svědkem její drtivé porážky. Do Postupimi se již nevrátil. Vystřídal ho tam Clement Attlee, jak ve funkci předsedy vlády, tak i jako hlavní delegát Británie na oné konferenci. Na celkové zahraniční politice Británie to mnoho nezměnilo, ač zde byl přece jen jakýsi nebezpečný odstín v poměru k Sovětskému svazu. Churchill byl nepoměrně zkušenější než Attlee, znal mnohem lépe zákulisí mezinárodních styků a netrpěl socialistickými sklony, protože - ač dovedl mluvit hodně suggestivně o zásadách - sám na ně mnoho nedal, protože věděl, že komunisté jimi naprosto pohrdají!

Pravda, dokud byl ministerským předsedou, ustupoval Stalinovi, těšícímu se soustavné podpoře Rooseveltově. Činil tak ne z víry v Stalinovy sliby, ale ze svého oportunistického stanoviska. Nechtěl si válku s Hitlerem komplikovat konfliktem se Stalinem a potížemi s Rooseveltem. Při svém sklonu k jednostrannosti byl také přesvědčen, že války musí končit porážkou nepřítele. Sám to prohlásil ve sněmovně, když se ozvaly pochybnosti o účelnosti přátelství s Kremlem, že kdyby se do války s Hitlerem vložil sám d'ábel, pronesl by o něm nerozpačitě několik vlídných slov. Nedovedl si představit, že odstraňuje-li jedno nebezpečí, může docela dobře svým počínáním vytvořit nebezpečí nové, trvalejší a ještě nebezpečnější. Churchill však měl ve svém bezprostředním okolí několik prozíravějších lidí. Byl to zejména Anthony Eden, pozdější lord Avon, jeho zahraničně politický odborník, považovaný za jeho přirozeného nástupce, muž, jenž se soustavně snažil brzdit jeho jednostrannost.

Nová socialistická vláda Attleeho viděla ve Stalinovi „pochtivého reformátora“ Leninovy diktatury a sedla mu „na lep“

Clement Attlee, jenž na několik let vystřídal Churchilla v úřadě předsedy vlády, patřil nesporně k umírněnějším a demokratičtějším vůdcům britského socialismu. Při vši své autokritičnosti nebyl ani zdaleka tak neomezeným vůdcem své strany, jakým za války byl Churchill ve straně konzervativní. Nebyl v zemi tak znám, jako jeho předchůdce, a ve svém okolí měl dva vlivné vůdce socialistické pravice, Herberta Morrisona a Ernesta Bevína. Oba byli ovšem bez zkušeností zahraničně politických. Nicméně i ti umírnění socialisté, kteří

nebyli ochotni podporovat totalitní socialistický režim - zejména ne v Británii samé - měli přece jen jakési ideologické sympatie k socialistické zemi, jejíž nedostatky, jako tak mnozí jiní pochybní experti, vysvětlovali ne zločinností leninské frakce, ale zaostalostí Ruska a jeho lidu. Nedostatky se prý zlepší vývojem, o který se - alespoň podle jejich názírání - Stalin poctivě snaží. A tak nová britská vláda věřila ještě více než předchozí vláda koaliční sovětským slibům. Ve své nezkoušenosti sedla na lep Stalinovi ještě zaslepeněji než její předchůdce. K tomu byla ostatně tlačena labouristickou stranou samou, jíž její volební vítězství skoro úplně zbavilo rozumu. Věřila, nebo alespoň předstírala věřit, že nyní nastane ráj na zemi, alespoň v Británii, když ne jinde.

Co se dělo na konferenci v Postupimi nespadá ovšem do rámce těchto vzpomínek. Stejně sem nepatří rozbor příčin, z nichž voliči země, jež prokazovala Churchillovi přímo modloslužebnické pocty, zahrhli tak důkladně jeho vládu a poslali ho na čas do výslužby, v níž měl v zájmu své pověsti trvale zůstat.

Volebně poražený Churchill najednou objevuje - jako vůdce opozice - skutečnou tvář diktátora Stalina a v komunismu rozpoznal nástroj sovětského imperialismu

Bylo by to svůdně se o tom rozepsat, ale zde se musím omezit na zaznamenání jedné blahodárné stránky: událost, jinak nepříjemně postihující a v dalším průběhu poškozující všechny národy, jež se postupně dostaly do sovětských spárů. Porážka konzervativců měla ostatně škodlivé následky i pro celý svobodný svět v jeho mezinárodní politice a stala se počátkem jeho ustavičného zmenšování a oslabování. Volební pohroma měla však jednu dobrou stránku: Winston Churchill se z ministerského předsedy stal vůdcem opozice. Jako válčil proti Hitlerovi, neohlížel se při tom na nic, tak začal nyní potírat socialistickou vládu a všechno, co počínala. A najednou objevil, že na jeho milovaném „strýci Joe“ jsou přece jen jakési chyby.

Svatozář, vtisknutá za války docela nerozumně Churchillovi a pak udržovaná pečlivě ještě po ní, byla částečně zasloužená. Nekritický poměr k němu zastíral některé jeho nepříjemné vlastnosti, z nichž ukvapenost, malichernost, přehnaná domýšlivost a neústupná samolibost začaly být zaz-

namenávány historiky velmi opatrně až v dobách pozdějších. Churchill byl veliký muž. O tom nemůže být sporu. Měl však veliké chyby. Svou porážku považoval především za svou osobní urážku a za hrubý nevděk. Snažil se proto ze všech sil znepříjemnit, ba znemožnit život labouristické vládě. Není jistě nejmenších pochybností o tom, že tato vláda nebyla požeňáním ani pro Británii, ani pro celý ostatní svět, ač po ní přišly vlády ještě mnohem horší. Nicméně Churchill potíral i ledacos z toho, k čemu dal sám podnět. Churchill, který na Yaltě a jinde s naprostým klidem obětoval - zase ovšem do určité míry pod nátlakem se strany Roosevelta - střední a východní Evropu - včetně Balkánu - sovětskému imperialismu, objevil pojednou tento imperialismus a jeho bezohlednost. Z té doby pochází jeho dnes obecně používané označení „Železná opona“.

Churchillov obrat nebyl ovšem znamením, že se odříká starých chyb a staví se v čelo zápasu za osvobození národů porobených Sovětským svazem. Jeho akce byla čistě vnitropolitická; součástí zápasu o moc ve státě. Protože byl v opozici, kritizoval vládu, že Sovětům ustupuje. Nebylo v tom ani trochu snahy odčinit co pod jeho vedením a mnohdy na jeho nátlak natropila koaliční vláda a v čem labouristická vláda pošetile pokračovala. Nedokázal také nic, co by zabrzdílo sovětskou rozpínavost, ač v Americe v té době, když zemřel Roosevelt, začal Truman pomalu chápat nebezpečí - tehdy snad jako jediný z vůdčích činovníků západního světa.

Socialistický a liberální Západ si nechtěl přiznat pravdu o komunistických zverstvech - a teprve pád Mikolajczykovy vlády v Polsku a zkušenosti západních spojenců se Sověty v Rakousku a v Německu způsobily první kritiky SSSR v západním tisku.

Churchill, když se později stal znova předsedou vlády, změnil znovu svá stanoviska, a když Trumanovým vlivem začínal růst odpor proti sovětské výbojnosti, přišel se svým škodlivým nápadem na pořádání vrcholných schůzek hlav států, jakožto receptu na udržení míru.

Sovětský svaz přijal nadšeně tento nápad jako velmi účinný prostředek k dalšímu vyděračství, nebo alespoň matoucí propagandy.

Toto velmi dočasné a stále se měnící stanovisko Churchillovo k Sovětskému svazu a jeho bloku protektorátů a kolonií,

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 8, 1985 — Vol. X, No. 24.

mělo ovšem nakonec alespoň jednu prospěšnou stránku. V tisku, v němž za původního zánění pro „demokratisující se a zlidst'ující se“ Sovětský svaz se jenom s krajními nesnáze uplatnila nějaká kritická zmínka o poměrech v zemích Kremlem podmaněných, se pojednou začaly trochu častěji objevovat kritiky, nebo alespoň trochu věcnější zprávy o „socialistické části světa.“

Nedá se ovšem tvrdit, že se všem lidem v Británii, nebo alespoň tisku a politikům, rázem rozbřeslo. Nic takového se nestalo - (ostatně také ne v jiných zemích západního světa) - protože ani po slušně dlouhé době po skončení války nedostala veřejnost rozum. Ale období Churchillovy opozice proti zahraničně politické linii Attleeho vlády, učinilo drobný sice, ale přece jen skutečný průlom do zatvrzelého mlčení britského tisku a britské politické veřejnosti. Bylo to ovšem i nadále pozvolné a zůstalo nesnadné říci alespoň kus pravdy o tom, co se děje v zemích za Železnou oponou.

Churchill sám, když na čas přišel znovu k moci, na to okamžitě docela zapomněl. I nadále bylo víc než obtížné mluvit o chyběch anglo-americké politiky za války a o nebezpečí, jež z těchto omylů vyrůstá Británii a Spojeným státům. Gloriola, zahalující postavy Churchilla a Roosevelta, byla překážkou skoro nepřekonatelnou. Nicméně, přece jen tu a tam se objevil náznak opatrné kritiky. Bylo potřeba dalších otřesů, aby se tato kritika stala častější a pronikavější.

Takovým otřesem - ač ne tak mocným, jak by to mělo být - byl pád koaliční vlády Mikolajczykovy, vnučené Polsku a Mikolajczykův návrat do zahraničí. V únoru 1948 přišly události v Československu. I potom zde byla na dlouho ještě skoro neotřesitelná víra v Stalinovy sliby, podporovaná stejně dovednou propagandou Kremlem, ale i jeho satelitů. Socialistický liberální tisk - často také tisk konzervativní - nebyl ani trochu ochoten odložit vlastní naivní a škodlivé předsudky a doznat vlastní omyly. Vyžádalo to ještě slušné doby a množství otřesných událostí, jež se nedaly popřít, aby alespoň některé skupiny mluvily soustavně o skutečnostech.

□ **Churchillův omyl - pořádat vrcholné schůzky hlav států k udržení míru - prospěl nejvíce Sovětům**

Pomalou - hroznou pomalou - se šířila znalost toho, co se dělo v imperiu Kremle. Nejvíce k tomu přispělo, že některé části Německa a Rakouska byly postaveny pod společný dozor čtyř velmocí, z nichž každá měla vyhrazeno své pásmo. Přes všechno sovětské úsilí se nepodařilo docela znemožnit alespoň povrchní styk pásem amerického, britského a francouzského s pásmem sovětským.

Úřední činitelé, vysocí i nízí, kteří měli tento styk, začínali otevírat své oči a uši a někdy dokonce i ústa. Po jejich boku byli neúřední činitelé, kteří si neukládali vždy takovou újmu, nebo to zamlouvali.

K tomu přispělo značnou měrou i poražené Německo samo, jež mělo k pásmu obývanému Sověty blízko, a jehož obyvatelé nebyli ani trochu ochotni mlčet nebo dokonce podporovat nepravdivé legendy. Odtud také přišly v západních zemích hodně utajované podrobnosti o Norimberských procesech proti válečným provinilcům, této ostudné justiční frašce, jež se v některých případech změnila v justiční zločin. A za Adenauerovy éry sjednocením tří pásem Německa, nastalo v tomto Německu značné posílení stížností na Sovětský svaz. Stěžovatelé se mohli opřít o úřady i místní tisk a mohli proto mnohem snáze než národní emigrace provádět hodně účinnou propagandu, jež pomohla práci národních emigrací ze zemí okupovaných Moskvou dokazovat Západu, jak SSSR jedná, a jak vypadá komunismus v praxi jeho policejné totalitních režimů.

Trvalo hodně dlouho, než se poměry změnilly alespoň částečně, rozhodně však ne do té míry, jaké by bylo zapotřebí. V prvních letech po druhé světové válce bylo zmatení světové veřejnosti tak značné, že jsme byli blaženi, jestliže mohla pravda o SSSR a jeho světovládných plánech proniknout na Západ, alespoň malou skulinkou k veřejnému mínění v západních zemích.

(Podle L.L. květen 85.)

Zpráva z místní skupiny SVU v Clevelandu, Ohio

V neděli dne 26. dubna 1985 uspořádala místní skupina SVU spolu s Krajanským výborem v Clevelandu odpoledne s milým a vzácným hostem ze Švýcarska - spisovatelem, novinářem a reportérem Vladimírem Škutinou.

Hlavním bodem Škutinova vyprávění byly jeho vzpomínky na naše Národní divadlo v Praze v letech před válkou i po válce - na všechny ty slavné hvězdy i méně známé herce a zpěváky. Škutina skutečně dovede nás nejen rozesmát a upřímně pobavit, ale též vyvolat dojemné vzpomínky na slavné dny naší národní minulosti.

V další části programu nám vtipně vylíčil zkušenosti a příhody ze svých cest, zejména v Jižní Africe, kde se přesvědčil na vlastní oči, že ten útisk barevných v Jihoafrické unii není zdaleka tak hrozný, jak se ho naši zfanatisovaní demonstranti snaží vylíčit.

Vladimír Škutina svým humorem a vtipem dovede způsobit komunistickému re-

žimu a marxistickému hospodářství větší škody, nežli mnoho filosofů a politiků se snaží svými vědeckými úvahami. Jak se říká lidově - dovede uhodit hřebík na hlavičku.

Po programu účastníci měli možnost dávat otázky a vyslovit své názory na různé problémy; mezi jiným se debatovalo o dnešní situaci a potížích některých československých uprchlíků ve Švýcarsku. Škutina odpověděl na dotazy, vyjádřil své stanovisko a vysvětlil postoj a některé problémy švýcarské vlády.

Všichni, kdo se zúčastnili nedělního programu, odešli uspokojeni a jen jsme litovali, že hodně našich mladších a novějších Čechů a Slováků z Clevelandu a okolí nebylo přítomno - opravdu o hodně přišli.

Jsmo vděční Vladimíru Škutinovi za jeho návštěvu a besedu s námi a doufáme, že i on si odnesl hezké vzpomínky nejen na Cleveland, ale i na celou naši Ameriku.

R.P.

Zájezd

k Lidickému památníku Československo-americký kongres, který sdružuje velkou řadu organizací, spolků a řádů chicagské metropolitní oblasti, pořádá autobusový zájezd do Crest Hills u Joliet k tamnímu Lidickému památníku, v sobotu 15. června. Autobus vyjede ve 2 hod. odpo. od cestovní kanceláře Cihak Travel, 6302 W. Cermak Rd. Berwyn, Ill. U památníku budou položeny květiny při pietní vzpomínce na lidické oběti nacistického brutálního zločinu za 2. světové války, který vyvolal tak velké ohromení v celém civilizovaném světě. Cena zájezdu je 20 dolarů, v čemž je zahrnuto jízdné autobusem a večere na zpáteční cestě v restauraci White Fence Farm. Reser-vujte si již dnes toto datum k návštěvě Lidického památníku. Je naší národní a morální povinností, abychom zvláště v letošním roce 40. výročí ukončení 2. světové války uctili památku lidických obětí nacistického běsnění.

VŘELÁ VZPOMÍNKA

Je to až k neuvěření, jak ten čas letí! Letošního 17. června tomu bude už rok, kdy ve svém washingtonském bytě náhle zemřel na srdeční infarkt, tak mnohým nam v exilu i tisícům posluchačů zahraničního rozhlasu doma, známý kulturní redaktor a zpravodaj Hlasu Ameriky,

Jaromír (Mirek) ZÁSTĚRA,

příbramský rodák,
dlouholetý vězeň komunistických
„nápravných“ koncentračních táborů,
kulturní pracovník, upřímný vlastenec,
obětavec a dobrý člověk.

Když si jej Bůh k Sobě povolal, bylo mu teprve 54 roků. Popel z jeho tělesných pozůstatků byl letos v květnu uložen na hřbitově v Příbrami do hrobu jeho drahé maminky, na kterou v USA stále vzpomínal. Když se totiž - jako americký občan po tatinkovi - dostal po zdoluhavém soudním jednání z komunistického kriminálu, dala mu komunistická „justice“ na vybranou: buď odletět ihned do USA a s matkou se neseťkat, anebo jít maminku do Příbramě navštívit, zříci se US občanství i emigrace do USA. Mirek pak mohl po roce 1968 jet své mamince jen na pohřeb...

Po několikaletém pobytu a iniciativním kulturním působení v Chicagu odešel do kulturní sekce redakce „Hlasu Ameriky“ ve Washingtonu D.C.

V sobotu 15. června 1985 budou naše pravidelné sobotní české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v 6:15 hod. večer obětovány za ř Mirka a jeho maminku. Zúčastněte se jich, kdo můžete.

Děkujeme všem, kdo si s námi na něho vzpomenu modlitbou, nebo v tichém zamyšlení.

CHICAGSKÝ VELEHRAD“,
HLAS NÁRODA
A KLUB SVOBODNÉ KULTURY.

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

DOBA "BĚHEM ROKU"

TĚLA A KRVE PÁNĚ

VSTUPNÍ MODLITBA: Pane Ježíši Kriste, — v obdivuhodné svátoosti jsi nám zanechal památku na své umučení, — Dej nám, prosíme, — at' svatá tajemství tvého těla a tvé krve uctíváme tak, — abychom v sobě stále zakoušeli — ovoce tvé výkupné oběti. — Neboť ty žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Ex 24, 3-8)

Mojžíš přišel a sdělil lidu všechna Hospodinova slova — všechna ustanovení. Všechn lid odpověděl jedním hlasem: "Všechna slova, která mluvil Hospodin, splníme!"

Mojžíš pak napsal všechna Hospodinova slova; druhý den časné zrána vstal a vystavěl pod horou oltář a dvanáct pamětních kamenů podle dvanácti kmenů Izraele. Poslal jinochy z izraelských synů, aby obětovali celopaly a přinesli jako pokojné oběti Hospodinovi býčky.

Mojžíš vzal polovici krve, vлил ji do obětních misek a polovici krve postříkal oltář. Vzal pak knihu smlouvy a četl ji nahlas lidu, který řekl: "Poslušně splníme vše, co mluvil Hospodin!"

Potom Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: "Hle, to je krev smlouvy, kterou Hospodin s vámi sjednal podle všech těchto slov."

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM (Žid 9, 11-15)

Bratři! Kristus přišel jakožto velekněz budoucích dober; prošel stánkem větší a dokonalejším, který není udělán lidskýma rukama, to je: nenáleží k tomuto stvořenému světu, a vešel jednou provždy do svatyně, ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví, a získal nám vykoupění pro věčné záhy.

Když už samo pokropení krví kozlů, býků a popel z javovic posvěcuje ty, kdo jsou nečistí, čím epíše krev Krista, který skrze věčného Ducha nám sebe přinesl Bohu jako oběť bez poskvrny, očistí nám svědomí od mrtvých skutků, abychom mohli sloužit Bohu živému.

A proto on je zprostředkovatelem nové úmluvy. Muselo dojít k jeho umrcení, aby dal dostučinění za hříchy spáchané v době, kdy ještě platila ona dřívější úmluva. Tím se povoláním dostává splnění slibu o dědictví v nebi.

SLOVA SVATĚHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 14, 12-16, 22-26)

Prvního dne nekvašených chlebů, když se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: "Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?"

I poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: "Jděte do města a potká vás člověk, který nese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: 'Mistr vzkazuje: Kde je pro mne světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?' A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro nás připravte večeři!" Učedníci šli, a když přišli do města, našli všecko, jak jim to řekl; a připravili velikonočního beránka.

Když jedli, vzal chléb, požehnal, lámal a dával jim se slovy: "Vezměte, toto jest mé tělo." Pak vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: "Toto jest má krev smlouvy, která se prolévá za mnohé. Amen, pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinné révy až do toho dne, kdy ho budu pít nový v království Božím."

Když zazpívali chvalozpěv, vyšli na Olivovou horu.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí Bože, — radostně oslavujeme Srdce tvého milovaného Syna — a znovu si připomínáme — veliká dobrodini jeho lásky k nám. — Prosíme tě: — Otevři tento nebeaký zdroj darů — a vylej na nás bohatství jeho milosti. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA OZEÁŠE (Oz 11, 1. 3-4, 8c-9)

Toto praví Hospodin: Když byl Izrael ještě dítětem, zamiloval jsem si ho, z Egypta jsem povolal svého syna. Já jsem Efraima učil chodit, na svá ramena jsem je bral, nechtěli však uznat, že jsem se o ně staral. Pouty laskavosti jsem je táhl, provazy lásky, jeho jsem snímal s jejich hlavy, potravu jim dával, aby se najedli.

Obrací se ke mně, srdce rozněcuje soucit, nebudu jednat podle záru svého hněvu, nezničím znovu Efraima, neboť jsem Bůh, ne člověk, jsem svatý uprostřed tebe, nevznitím se hněvivostí.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATĚHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 3, 8-12). 14-19)

Bratři! Ačkoliv já jsem méně než nejnepatrnější ze všech křesťanů, byla mi dána tato milost: zvěstovat pohanům nevytížitelné Kristovo bohatství a jasně ukázat (všem), jak se uskutečňuje ono tajemné rozhodnutí. Od věků to bylo skryto v Bohu, Stvořiteli všeho, teď však se ukázala přerostmanitá Boží moudrost na církvi knížatům a mocnostem v nebi. Tak od věčnosti určil, že to vykoná skrze našeho Pána Ježíše Krista. Protože jsme s ním spojení, smíme s důvěrou a volně přistupovat (k Bohu), když věříme v Krista.

Proto klekám na kolena před Otcem, od něhož mají původ všechny rody na nebi i na zemi, a prosím ho: at' vám ze své bohaté božské dobroty dá to, že ve vás zesílí vnitřní člověk, aby Kristus skrze víru přebýval ve vašem srdci a abyste byli zakořenění a upevnění v lásce. Tak budete také schopni pochopit — jako všichni ostatní křesťané — celou tu šířku a délku, výšku i hloubku, poznáte Kristovu lásku přesahující všechno poznání a dosáhnete plné míry Božích darů.

SLOVA SVATĚHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 19, 31-37)

Poněvadž byl den přípravy a těla nesměla zůstat přes sobotu na kříži — na tu sobotu připadal totiž velký svátek — požádali Židé Piláta, aby odsouzeným byly zlámány nohy a aby byli sňati s kříže.

Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, nelámali mu kosti, ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda.

A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili. Neboť se to stalo, aby se naplnilo Písmo: 'Ani kost mu nebude zlomena'. A na jiném místě Písmo praví: 'Uvidí, koho probodli'.

Do New Yorku a okolí **H & S PORK STORE** (předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecínky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. — Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé.

NAŠE SPECIALITA: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - majitel
35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York
(mezi 35. a 36. ulicí) ☎ AS 8-8468

Proti „odštělování“ nejlepších kněží v Československu

Věnci brání svého kněze

P. Adam Rucki, kaplan v Třinci a administrátor ve Stříteži, byl v červnu 1984 zadržán a čtyři dny vyslýchán ohledně setkání s mladými lidmi. Vyslýcháno bylo podobně i šest z těchto mladých.

Výsledek byl, že Severomoravský krajský národní výbor v Ostravě, odbor kultury pro věci církevní, odebral P. Ruckému státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti k 1. srpnu 1984.

Proti tomuto rozhodnutí, které neobsahovalo žádné konkrétní odůvodnění, jen odkaz na paragraf zákona o církvi, se P. Rucki odvolal na Sekretariát pro věci církevní při ministerstvu kultury ČSR.

Nezastali lhotejní ani věřící obou farností, v nichž P. Rucki působil, a poslali stížnost na totéž místo prostřednictvím Otce kardinála Františka Tomáška, pražského arcibiskupa. O tomto zákroku informovali olomouckého apoštolského administrátora Josefa Vranu s výzvou, aby se zastal kněze své arcidiecéze. Je známo, že právě v Severomoravském kraji bylo v posledních letech postiženo už několik výborných mladých kněží, ale není známo, že by je olomoucký ordinář proti úřadům skutečně bránil a za jejich horlivost jim poděkoval.

Počet 466 podpisů je imponující, když se uváží, že mnohem více farníků smýšlí stejně, ale obavy z postihu své osoby nebo rodiny jim nedovolily připojit se.

Pokud je známo, je to už druhý hlas farnosti proti svévolnému a protiprávnímu „odštělování“ nejlepších kněží v rámci potlačování náboženství.

Před několika lety se podobně zaangažovali občané v Rožmitále pod Třemšínem (v českobudějovické diecézi) na obranu svého administrátora Patera Vlka.

Severomoravský kraj vykazuje v poslední době zvýšenou aktivitu v „ideologickém boji“ prostřednictvím úřadů a orgánů Bezpečnosti. Množí se však současně zprávy o tom, že si věřící lidé uvědomují svá občanská práva a dávají to patřičně najevo, když je na ně činěn nátlak.

Je nejvyšší čas, aby si už nikdo nedal trpěně líbit bezpráví, protože tím povzbuzuje neodpovědné vykonavatele moci (všichni nejsou takoví), aby bez-

zábran pokračovali dál. Kdo mlčí, souhlasí!

Následuje plné znění odvolání P. Ruckého a stížnost farníků.

***

Otec Rucki se odvolává
Ministerstvo kultury ČSR
Sekretariát pro věci církevní
Praha

3.7.1984

Věc: Odvolání ve věci státního souhlasu Adam Rucki, Třinec

Dopisem Sm KVN - odboru kultury pro věci církevní v Ostravě ze dne 28.6.1984 dostal jsem zprávu, že se mi odmítá s účinností od 1.8.1984 státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti, protože „nesplňuji podmínky všeobecné způsobilosti požadované k výkonu této činnosti, zejména ustanovení § 2 zák. č. 218/1949 Sb.”

Mám rád svou vlast ČSSR a vždy jsem chtěl svým dílem přispět pro její blaho. Nikdy jsem se neprovinil proti jejím zákonům, bezpečnosti a celistvosti. Jako kněz sloužil jsem dva roky v ČSLA a dostal jsem ten nejlepší posudek za odvedenou práci a činnost v umělecké tvořivosti ASUT.

V duchovenské činnosti jsem se řídil podle nejlepšího svědomí. Stále jsem měl na mysli, že zdravá a v souladu žijící rodina je základem silného a prosperujícího státu.

Věřící jsem se snažil vést k poctivé práci, k respektování cizího, a tedy i státního majetku. Jsem silně přesvědčen, jakou sílu má obětavá láska a jenom ona může proměnit smutnou tvářnost světa. Vštěpovat jsem tedy věřícím lásku ke každému člověku i s odlišným smýšlením a přesvědčením.

Na našem území metlou pro mladé lidi jsou alkohol a už i narkomanie. V některých případech se úspěšně podařilo odstranit tuto náказu. Musel jsem se tedy setkat s mládeží, abych jí mohl pomoci, a občas přijal pozvánku ke svátku nebo narozeninám. V soukromém bytě se nikdy nekonaly bohoslužby, kterých bylo dostatek ve třech chrámech, kde jsem působil. Mnozí z těchto mladých lidí se stali výborými pracovníky na svém pracovišti, dokonce někteří z nich i nejlepšími pracovníky závodu.

Doufám, že tyto moje připomínky budou vzaty v úvahu a že mi státní souhlas bude znovu udělen.

S pozdravem „Lidu pokoj, světu mír”

Adam Rucki
Na vědomí: Sm KVN Ostrava
Apoštolská administratura
Olomouc

...a farníci se ptají: Proč?

Otče kardinále,

obracíme se na Vás, protože u našeho Otce biskupa bychom zřejmě nenašli zastání. Jsme ve svízelné situaci a proíme Vás, abyste naši stížnost předložil „Sekretariátu pro věci církevní ministerstva Kultury ČSR”.

My, podepsaní, jsme se dověděli, že náš kaplan, P. Adam Rucki, má být od 1.8. t.r. zbaven možnosti působit jako kněz. A my se ptáme proč. Velice se nás to dotklo, protože ho známe jako dobrého kněze, kterého si váží i nekatolíci. Výsledky na Státní bezpečnosti naznačují, že je obviňován z působení na mládež.

Ale my mladí chceme se vším důrazem dosvědčit, že to je působení dobré a pro nás potřebné, zvláště v této době, kdy vidíme, jak tolik známých kolem nás propadá alkoholu, sexuální nevázanosti, lhostejnosti k lidem i majetku a sklouzávají do kriminality. Pro nás je nesnesitelná představa, že by měl být tvrdě trestán kvůli nám, a to za dobro, které nám prokazuje.

Jako rodiče chceme svými podpisy veřejně poděkovat za jeho velkou pomoc při výchově našich dětí, a to zvláště dospívajících, což je v dnešní době pro rodiče úkol někdy velmi obtížný vzhledem k mnoha špatným vlivům. Přitom jsme však jisti, že P. Rucki žádným způsobem nepodřívá autoritu státu a nepobuřuje.

Všichni věřící z farnosti Třinec a Střítež se cítíme nespravedlivě poškození odstraněním našeho kaplana z kněžské služby. Za pět let působení zde jsme ho dobře poznali jako čestného kněze a občana a velice si ho vážíme.

Jsmo pobouřeni skutečností, že může být někdo takový odstraněn bez uvedení zákonných důvodů. Jako občané máme právo, aby všechny služby státní moci sloužily blahu občanů vzorným zachováním všech zákonů. Ale zákrok proti našemu kaplanovi se nám jeví jako porušování zákonů, jako něčí svévolné rozhodnutí. Utvrzuje nás v tom i skutečnost, že v posledních letech byla takto postížena i řada jiných kněží. Bude snad tento případ poslední?

Jestliže svou poctivou prací a dobrou výchovou svých dětí přispíváme k rozkvětu naší společnosti, máme plné právo žádat nerušené působení církve u nás.

Z těchto důvodů žádáme nadřazená místa o prozkoumání zákonitosti a politické únosnosti uvedeného zákroku. Doufáme, že se dovoláme spravedlnosti.

S upřímným pozdravem - zde podepsaní farníci:

466 podpisů
Na vědomí: Otci biskupovi
J. Vranovi

***

Otec Šitavanc napomínán k menší pilnosti

Dne 10. července 1984 byl předvolán na ONV v Kolíně P. Bohumil Šitavanc, administrátor v Nebovidech. Okresní církevní tajemník p. Šustek s ním pojednal iniciativu, kterou dotyčný kněz projevil v souvislosti s propagací výuky náboženství ve svěřených farnostech. Bohumil Šitavanc rozeslal určitému počtu rodin, jejichž děti byly pokřtěny, dopisy, v nichž jim formou nabídky oznámil, že mají možnost přihlásit své dítě k výuce náboženství. Za tento způsob propagace náboženské výuky byla jmenovanému vyslovena důtka s upozorněním, že by mohl být prohlášen nepůsobilým k výkonu duchovenské činnosti. P.

Šitavanc vzal důtku na vědomí a vyjádřil námitku. V ústním pojednání byl upozorněn, že jeho iniciativa by mohla být hodnocena jako nedovolené rozmnožování tiskovin a narušování rodinného soužití!

***

Text dopisu, který Otec Šitavanc rozeslal:

Vážený rodiče,

před několika roky jste dali u nás pokřtít své dítě. Každý, kdo přijal křest, se přičleňuje k Ježíši Kristu v církvi. Tento vzniklý vztah je ovšem potřebné rozvíjet, a to mezi jiným i náboženským vzděláním. Duchovní správa v Nebovidech, ke které nyní náleží Vaše obec, dovoluje si Vám proto nabídnout a doporučit, abyste své dítě (děti) přihlásili k výuce náboženství.

Pokud přijmete tuto nabídku, je zapotřebí přihlásit Vaše dítě na ředitelství ZŠ, kde vykonává školní docházku. Přihlášku je

nutno vypracovat písemně a odevzdat řediteli školy nebo jeho zástupci, nebo odeslat doporučeným dopisem, nejpozději do 25. června t.r.

S přátelským pozdravem

P. Bohumil Šitavanc v.r.
Nebovidy 17.6.1984

Razítko: Římskokatolická duchovní správa Nebovidy, p. 28002 Kolín 2

Text přihlášky:

Přihlašuji své dítě (jméno a příjmení) .....žáka (žákyni) .....třídy ZŠ k výuce římskokatolického náboženství ve školním roce 1984/85.

Datum:

Podpis otce

Podpis matky

To všechno usvědčuje komunisty ze lži když vykfikují do světa, že respektují náboženskou svobodu. Proč tedy nedovolí ani kněžím z „PITu”, aby se těchto spolupráťů mohli zastat, když jejich organizace požívá tak velkou státní podporu a sympatie?

KOMEMORACE 40. VÝROČÍ SKONČENÍ II. SVĚTOVÉ VÁLKY V ČESKOSLOVENSKU

Čtyřicáté výročí skončení druhé světové války bylo v Československu oslaveno také velkou vojenskou přehlídkou v Praze. Mezi defilujícími jednotkami byl také konvoj raket typu SS-21, které jsou rozmístěny v Československu. Mezi jednotkami, které pochodovaly, byly jednotky ozbrojených sil, příslušníci bezpečnostních orgánů, pohraničních strážů a dělnické milice. Všechny transparenty v Praze, které měly „zdobit” budovy v ulicích, kudy vojáci pochodovali, nesly hesla, která hovořila o osvobození Československa jen sovětskou armádou.

Americký velvyslanec v Československu se přehlídky nezúčastnil na protest proti tomu, že oficiální pozvání hovořilo jen o tom, že se „...přehlídka koná na počest osvobození Československa Sovětským svazem...”

Před tím byli zástupci amerického velvyslanectví v Praze pozváni místními činiteli ke vzpomínkovému slavnostem, při nichž byly položeny věnce asi k dvaceti památníkům amerických vojáků, kteří na československém území v boji proti nacistům ztratili své životy. Zástupce amerického velvyslanectví byl při několika příležitostech nucen vzpomínkovou slavnost opustit na protest toho, že někteří místní činitelé pronášeli nevhodné výroky o USA.

V rámci vzpomínkových oslav

40. výročí osvobození západních a jižních Čech americkými vojáků, navštíví americký velvyslanec v Československu, William H. Luers se svými spolupracovníky, památníky amerických vojáků, kteří padli při osvobození západních a jižních Čech, a to v Chebu, v Domažlicích, v Kašperských Horách, v Klatovech, v Kolovci, v Liticích, ve Lnářích, v Polí, v Rokycanech, v Sušici, ve Strakonici a ve Vítějvicích.

—afa—

KONFERENCE EXPERTŮ NA LIDSKÁ PRÁVA V OTTAWĚ

Zahájení konference, k němuž mělo dojít 7. května se zdrželo, protože předběžná jednání, která byla zahájena 23. dubna t.r. skončila na mrtvém bodě, když delegáti 35 zemí, jejichž představitelé před 10 lety podepsali Závěrečný akt z Helsink, se nemohli dohodnout na pořadu jednání. Konference byla proto zahájena o den později a potrvá 6 týdnů. Jednání konference není přístupno veřejnosti ani tisku.

Vedoucím americké delegace, která se skládá ze zástupců State Departmentu a Helsinské komise, je velvyslanec Richard Schifter, který byl vedoucím americké delegace na jednání Komise pro lidská práva Spojených národů, které se konaly v Ženevě.

Americká delegace se zaměří na jednání o porušování lidských práv jednotlivců, dále na porušování a nerespektování svobody náboženského vyznání, na situaci skupin, které v

signatářských státech monitorují dodržování závazku Závěrečného aktu z Helsink a na rusifikaci některých národnostních skupin v Sovětském svazu.

V této souvislosti byl americké delegaci před jejím odletem do Ottawy předán 25 stránkový elaborát o porušování lidských práv v Československu, který obsahoval sedmistránkový popis situace v Československu, pokud se týká porušování lidských práv v oblasti vzdělání, svobody projevu, tisku, emigrace, diskriminace v zaměstnání a zneužívání psychiatrie, jakož i pronásledování věřících, kteří se veřejně hlásí k svému náboženskému přesvědčení. Elaborát dále zahrnoval 18 stránkový seznam osob, které jsou t.č. v Československu vězněny nebo pronásledovány pro svoje přesvědčení. Tento elaborát byl také zaslán do Ottawy všem západním delegacím a na tiskové konferenci konané v Ottawě 29. dubna, odevzdán zástupcům tisku, rozhlasových a televizních stanic, včetně zástupců Radio Free Europe a Hlasu Ameriky.

—afa—

PRÁZDNINY PRO DĚTI V UNION PIER

Chcete dopřát dětem hezké prázdniny v rodinném prostředí v Union Pier - Michigan?

Od 1. července do konce srpna.

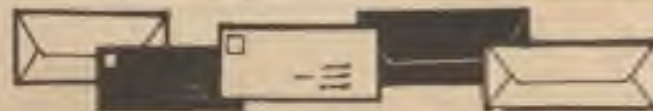
Ubytování, jídlo, stálý dohled

\$70.00 týdně

Volejte ráno do 10 hodin:

☎485-4765

DOPISY našich čtenářů

Toronto - Ontario Kanada

Pochválen Pán Ježíš Kristus.
Důstojný pane a vážená redakce,

znovu předplácím Hlas národa v US dolarech a co je navíc použijte, kde toho zapotřebí. Těšíme se vždy na Hlas národa, který nám do Kanady pravidelně dochází. Můj manžel rád čte světové zprávy a já zase nalézám posilu v evangeliu a církevních zprávách. Jsem odběratelkou již 20 let - dříve jsem odebírala „Katolík“.

Pán Bůh žehnej Vám, Vaší práci, kterou děláte pro Boha, vlast a národ. Přejeme Vám stále a pevně zdraví i všem ostatním v redakci.

Vaši vděční

Kloudovi

*

Milí manželé Kloudovi,

Pán Bůh zaplat' za vyrovnané předplatné a dar tiskovému fondu. Potěšilo mne, že se Vám noviny líbí - a také že dochází správně. Mnoho čtenářů si ztěžuje na špatnou dodávku, za kterou opravdu nemůžeme, a

tak rád slyším, že je dostáváte v pořádku.

Opětuji přání stálého zdraví a ujišťuji Vás svými modlitbami
Otec Vojtěch

Lonsdale - Minnesota

Čtená redakce Hlasu národa,

Váš dopis jsem dostal včera a vyrovnávám hned účet, chei míti věci v pořádku.

Ačkoliv velmi nerad, chei Vás požádat, až roční předplatné vyprší, abyste zaslání novin zastavili. V mých 92 letech oči mně začínají vypovídat službu. Asi před rokem, když jsem se ráno probudil, viděl jsem jen na jedno oko. Těžko budu bez novin, neboť u nás u Skluzáčků četli se vždy katolické noviny: Hlas, Přítel dítek, Katolík, Česká žena, Hospodářské listy a teď Hlas národa. Můj dědoušek přijel ze staré vlasti asi roku 1860 do Nové Prahy se svou rodinou - s pěti chlapeci a asi též s tolika děvčaty. Můj otec byl nejmladší z rodiny a já jsem zase nejmladší z jeho rodiny a poslední, který říkal tatínkovu otci - dědoušku. Z první rodiny nešel

nikdo na kněžské povolání ani žádná z děvčat se nestala ctihodnou sestřičkou. Ale z druhého pokolení už bylo asi 11 kněží a stejně tolik ctihodných sestřiček. První kněz z rodiny Skluzáčků byl Václav Skluzáček. Pokusím se vyjmenovat další: Jiří, Jan, Geo, Štěpán, biskup Kučera (Ludvík Kučera) - Teodor a můj jediný syn Alfred. Též jedna moje sestra, byla ctihodnou sestřičkou - ostatní již nevím, jak se jmenovali.

Jak na ten uplynulý život vzpomínám, derou se mně slzy do očí, a tak raději končím. Prožil jsem v životě dobré i špatné. Modlím se k Pánu Bohu, aby mně odpustil, jestli jsem něco nedobrého udělal. Spoléhám hlavně na Pannu Marii, které říkám maminka, že se přimluví, aby mně bylo odpuštěno.

Vaše noviny jsou krásné. Víím, že těžce pracujete, abyste je mohli vydávat. Já jsem v životě poznal, co je práce a to zrovna ne lehká. Je pravdivé naše přísloví „komu se nelení, tomu se zelení“. Pracovat se musí, člověk se však zároveň musí hodně modlit.

Bůh vám žehnej, Vám oddaný

Frank J. Skluzacek

*

Milý pane Skluzáčku,

zaplat' Pán Bůh za zaslání předplatného, které je nyní vyrovnáno do konce tohoto roku. Je nám líto, že oči Vám špatně slouží a že na čtení již dobře nevidíte. S Vaší vírou a povahou umíte přijmout však i toto. V životě jste se vždy uměl vyrovnávat s těžkostmi, které Vás během let potkaly.

Kdybyste příštím rokem poznal, že ještě malý novinový tisk můžete číst, budeme Vám noviny rádi posílat dál. Neradí z naší rodiny čtenářů ztrácíme staré věrné odběratele, zvláště ne takové, kteří nám posílají hezké a zajímavé dopisy jako byl Váš. Ze vzpomínek na život

Vaší rozvětvené rodiny, jejíž tolik členů a členek sloužilo na vinici Páně si mohou čtenáři udělat obrázek života našich zdejších pracovitých nábožensky a národně založených uvědomělých pionýrů.

Bud'te zdrav, Pán Bůh Vás opatruj a napište zase, abychom věděli, jak se Vám daří.

Pomodlete se k Panně Marii i za nás, potřebujeme to.

Vzpomínám v modlitbě

Otec Vojtěch

Saint Paul - Minnesota

Čtená redakce,

zasílám předplatné na náš milý Hlas národa. Od roku 1922 jsem odebírala Hlas, později když přestal vycházet tak Katolík a teď Hlas národa. Hlas národa mně připomíná Hlas a má mladá léta a snad proto jej mám tak ráda. Děkuji vám za něj a zvláště za Píseň o Bernadettě, za tu jsem zvláště vděčná, tu jsem četla vždy první.

Před několika měsíci jste v anglické části otiskli zprávu o českém 19 -letém vojáku z Vídně. Jmenoval se Otto Šimek a když byl za Hitlera jako voják v Polsku, odepřel střilet nevinné polské lidi, a byl za to od Hitlerových vojáků zastřelen. Ten důstojník, který dával rozkaz k zastřelení, řekl, aby jej zahrabali jako psa. Teď v Polsku mladí lidé přicházejí k tomu místu, kde byl pochován a uctívají ho. My z Moravského Slovácka nesmíme zapomínat na naše mladé lidi, kteří za Hitlera ztratili život. Byl to zvláště bojanovský pan farář Jaromír Pařízek, který v době hitlerovské války byl zatčen. Bylo jich zatčených tenkrát více, byl mezi nimi i můj synovec, nechtěli se tehdy Němcům poddat. Pan farář nebyl politicky činný, ale později jsem se dověděla, že byl zatčen proto, že nechtěl povědět z čeho se zatčení mladí muži zpovídali. Byl po několik let v koncentráku na Mírově a když onemocněl a byl

již blízko smrti, tak jej pustili k příbuzným, kde zemřel. Znala jsem jej jako chlapce, vyrostl u nás v Bojanovicích u strýčka dp. Františka Pařízka a jeho rodičů - u dědečka a babičky. Jeho strýček byl velice horlivým knězem, bylo to za časi Machara a těch, kteří měli heslo „pryč od Říma“ a zakládali novou Československou církev. V Hodoníně vycházely sociálně demokratické noviny, učitel, který do nich psával, spáchal sebevraždu.

Synovec Jaromír se stal knězem a kaplanem a když strýček msgr. František Pařízek zemřel, stal se farářem. Zemřel mladý, myslím si, že si zasluhuje naší vzpomínky. Můj synovec Antonín Doležal zemřel v koncentráku na Mírově. Slyšela jsem, že jeho matka, když jej navštívila, nemohla jej poznat, jak byl ubohý.

Odpust'te, že jsem se rozepsala, ale myslím, že všichni zasluhují, abychom si na ně vzpomněli.

Přeji hojnost Božho požehnání a zdraví.

Vaše čtenářka Marie Šimek

*

Milá naše čtenářko,

děkujeme za včasné vyrovnání předplatného a milý dopis plný vzpomínek, i když smutných. Jistě rodáci z obojích Bojanovic si při čtení Vašeho dopisu zavzpomínají s Vámi na oba důstojné pány, Vašeho synovce a ty zavřené mladé lidi v době německé okupace za války. Jeden z Vašich slavných rodáků - msgr. Petr Lekavý, bývalý místostarosta moravského hlavního města Brna má dozajista i v Dakotě nač vzpomínat ze svých bohatých životních vzpomínek. Má asi, chudák tolik starostí, že nám o nich nikdy nic nenapiše. Víte co? Když mu jako rodačka napíšete, určitě se nám ozve! A my v H.N. pak budeme za to vděční jemu i Vám.

Bud'te hodně zdráva. Někdy nám zase napište. Hojnost Boží ochrany vyprošuje

Fr. Vojtěch

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Podarilo se nám koupiti celou kolekci "ČESKA" jemně broušeného křišťálového skla. Special 25 % sleva z původních cen. Přijďte se podívat, dokud máme na skladě!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Blahopřání ku Dni otců v řeči české, slovenské, anglické i jiných řečích na skladě ve velkém výběru.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení - ořechy, krabička 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KŘIŠTÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

Tuzex

Zašlky a peněžní poukázky vyrábje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicops a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNĚHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁCENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

Lancaster - Texas

Milý dp. Vojtěchu a ctěná redakce Hlasu národa,

prosím o prominutí, že jsem se trochu opozdila s vyrovnáním předplatného. Čas rychle utíká a než se otočíme, rok je pryč, a ani nepozorujeme, jak nám léta přibývají, když nás netrápí nějaká nemoc.

Loňské léto bylo velice horké 100 až 110 stupňů, lidé to

nemohli ani vydržet. Časem všechno přejde, a tak přešlo i to horko.

Hlas národa se mně líbí a správně mně dochází, jen holt to novinové písmo je už drobné pro mé oči, ale nedá se nic dělat. V prosinci mně bylo již 89 let a tak to není jako když mně bylo dvacet, tak musím být ráda, že mohu noviny ještě číst. Posílám předplatné na rok 1985 a \$5.00 na co jest třeba.

Všechny vás pozdravuji, přeji vám pevně zdraví a Pán Bůh vám pomáhej.

Vaše odběratelka

Marie Novotná

Naše milá odběratelko,

pekně pozdravujeme, děkujeme za předplatné a dar tiskovému fondu. Jak píšete měli jste loňského roku velká horka a naše letošní zima byla tak tuhá, že není pamětníků takových mrazů. Doufáme, že již se snad brzy ohřejeme na jarním sluníčku - i když se nemůžeme té zimy letos nějak zbavit.

Bud'te hodně zdráva, přejeme vše dobré

redakce

Havertown - Pensylvánie

Čtění redakce,

posílám předplatné na Hlas národa a co zbyde je na podporu tisku. Děkuji Vám mnohokrát, že jste otiskli Píseň o Bernadette. Možná, že mě nebudete věřit, ale četla jsem ji desetkrát za sebou.

Pán Bůh žehnej Vaší práci!

Vaše věrná čtenářka

Otilie Malanik

*

Naše milá čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za vyrovnané předplatné a dar tiskovému fondu. Píseň o Bernadettě je román, který měl číst každý. Doufáme, že s románem „Stalo se v adventu“, který teď otiskujeme, jste též spokojena. Je to bohužel smutná pravda, co se v naší rodné zemi za mořem mohlo stát. Jak vládnoucí režim dokázal změnit povahy lidské. Musíme se upřímně modlit, aby to pronásledování přestalo.

Přejeme hodně dobré zdraví a pekně pozdravujeme

redakce

Newburg - New York

Čtění redakce,

posílám předplatné na Hlas národa a co zbyde, dejte tam, kde potřebujete. Opět jsem se opozdila s odesláním, musíte odpustit. Když je člověk starší, tak často zapomíná. Naše přísluví říká „kamarádi bud'me, dluhy sobě plat'me.“ A tak honem i když opožděně zasílám \$35.00.

Zimu jsme měli letos dosti mírnou, sníh padal snad jenom dvakrát, a tak jsme nemuseli ani mnoho odhazovat. Snad již bude teplo, i když pořád je ještě zima, ale ptáčkové začínají zpívat. Každý den jim něco dám, aby neměli hlad. Přiletí jich vždy hodně a je radost se na ně dívat.

Mnohokrát pozdravuji a Pán Bůh vás všechny opatruj.

Ella Pelus

*

Milá naše čtenářko,

děkujeme pekně za předplatné a dar tiskovému fondu. Zimu jsme tady letos měli dlouhou a tuhou, sněhu na odhazování však rovněž mnoho nebylo. Těšíme se již na teplé jarní sluníčko; to které až dosud občas zasvitlo, nijak nehřálo. Zimy jsme již letos užili dost.

Bud'te zdráva, srdečně zdraví redakce

Livonia - Michigan

Vážená a milá paní profesorko Uhlířová,

promiňte, že teprve teď Vám odpovídám na Vaš dopis z března, ve kterém jste nám laskavě vysvětlila, jak je to s naším předplatným Hlasu národa a nechala nám poslat chybějící čísla. Víím, že čas Vás všech v redakci je vyměněný, hlavně dp. Vojtěcha Víta, kterého si ani nedovoluji obtěžovat.

Děkuji Vám všem upřímně za noviny, které teď přesně docházejí.

Letošního roku na nás dolehly nemoci. V únoru jsem byla rychle převezena do nemocnice, srdéčko se mi velmi zpomalilo. Zůstala jsem tam 14 dnů a po návratu domů mě přepadly velké bolesti v nohou. A tak jsem musila zpět do nemocnice, kde po různých prohlídkách a roentgenech zjistili, že se jedná o zlý arthritid. Zatím však, jak víte, není na tuto nemoc léku, jenom prášky pro úlevu bolesti. Tak tím dosti trpím i při chůzi. A týden před svátkem maminek manžel upadl a zlomil si nohu v kyčli. Před devíti lety si zlomil pravou, a teď levou. Zatím leží v nemocnici. Já žiji mezi domovem a nemocnicí, což je pro mne dost vyčerpávající. U starších lidí se zlomenina stane

rychle, tížeji se však hojí; takže teprve asi za 4 měsíce bude manžel moci chodit.

Promiňte, že Vás obtěžuji, ale potřebovala jsem alespoň písemně někomu svěřit naše starosti a bolesti. Děkuji za Vaš vzácný čas.

Důstojného pána Vojtěcha, prosím o kratičkou modlitbičku za nás oba - Boží ochranu potřebujeme nejvíce.

Pěkně Vás všechny pozdravujeme, a dej Vám Všemohoucí hodně zdraví ve Vaší namáhavé práci!

S přátelským pozdravem Vaší

Vlád'a a Božena Nováková

*

Milí naši Novákové,

těch nemocí a bolestí je na Vás trochu mnoho najednou. Ale jak říká naše přísloví „Pán Bůh dopouští, ale neopouští“. S trpělivostí a s pevnou vírou se vše zase k lepšímu obrátí. Jako za mlada už nikdo z nás neběhá.

Musíme být vděční za to, jaké to je. Jsou na tom mnozí mnohem hůře a není někdy pomoci ani úlevy. Arthritid je bolestivá, ale snad prášky přece trochu uleví. Pan Novák se musí zase po těch několika měsících obrnit trpělivostí. Asi si myslíte, že lehce se radí, když nejsme ve Vaší kůži. Věřte, že však v našich letech každého něco pobolívá anebo již něčím prošel. Nezbyvá než se s tím smířit a není to vždy snadné. Dovedeme si představit, jak Vám je, zvlášt' když to potkalo oba dva najednou. Myslíme na Vás, poroučíme Vás do Boží ochrany a Otec Vojtěch Vás ujist'uje upřímnou modlitbou.

Srdečně Vás oba pozdravují a vzpomínají

všichni z redakce

Melbourne - Austrálie

Vážená redakce,

prosím za prominutí, že posílám předplatné na vaše noviny tak pozdě. Nevím ani, kolik přesně dlužím. Zdejší dolar je tak nízko. Pro staré lidi začíná tu být život těžký. Ale situace je špatná na celém světě. Co vše čeká na ty mladé? Syn má tři děti, které ještě chodí do školy, a jsou s nimi velké starosti. Ve škole je k ničemu peknému nevedou; doba je pro

rodiče těžká. Za mého mládí nás vychovávali jinak. Já si na tu dnešní výchovu nemohu zvyknout.

Děkuji vám za noviny a za vaši těžkou práci.

s úctou R Žezulová

*

Milá naše australská čtenářko, pekně Vás na tu dálku pozdravujeme a děkujeme za zasláné peníze na předplatné. Jak vidíme ani u vás to není lepší. Tomu dnešnímu světu my ze starší generace nerozumíme, a již asi neporozumíme. Jen kdyby alespoň ze všech těch novot vzešlo něco dobrého. Nezbyvá nám, než o to prosit Pána Boha.

Pěkně Vás i celou Vaší rodinu pozdravujeme a přejeme vše dobré

redakce

West - Texas

Vážený Otče Víte,

přeji Vám hojnost Božího požehnání a zdraví. Neměla bych již noviny předplácet, když jsem v domě důchodců a je mně již 88 let. Bylo by mně však smutno po tom českém evangeliu a epistole, tak Vám posílám předplatné.

Vaše čtenářka

Marie Marek

*

Naše milá čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za zaplacení předplatného. Hezky jste nám to napsala. Píšete tak pekně, že by Vám nikdo Vaše léta nehádal, kdybyste je nebyla na sebe prozradila.

Pěkně Vás pozdravuji a vypořouji Boží ochranu.

Otec Vojtěch

Los Angeles - Kalifornie

Vážená redakce,

zasílám předplatné \$30.00 na Hlas národa na rok 1985. Časopis se mně opravdu líbí; neboť oživuje vzpomínky na

moju rodnou zem Československo. Jakékoliv zprávy o Československu at' z přítomnosti či minulosti mě velmi zajímají.

At' vám Pán Bůh ve vašem životním úsilí žehná.

Váš

Antonín Jakubíček

*

Milý náš čtenáři,

zaplat' Pán Bůh za včasné vyrovnání předplatného. Noviny H.N. by mohly být ještě lepší, bylo by třeba pochopit zájem mladé generace, i když se snažíme, aby H.N. sloužil alespoň třem či čtyřem generacím, ale ty mentální rozdíly jsou dnes už tak veliké, že každá vlna mladých by potřebovala stránku pro sebe, a na to není čas, ani dostatek prostředků.

Bud'te zdráv a Pán Bůh Vás ochraňuje.

redakce

Brunswick - Ohio

Vážený duchovní Otec a redakcia!

Srdečně Vás pozdravujem s priáním všetkého dobrého. Posielam predplatné Hlasu národa. Noviny sa mi páčia, sú v nich zprávy z každého odvetvia - či pre starších alebo mladších čitateľ'ov.

Za Vašu námáhavú a zodpovednú prácu, duchovní Otec, Vám patrí obdiv a uznanie.

S kresťanským pozdravom ostáva čitateľ'ka

Ludmila Minjarik

*

Milá naše čtenářko,

mnohokrát děkujeme za předplatné Hlasu národa. Potěšila mně Vaše upřímná slova uznání naší práce. Každému se člověk zavděčit nemůže, ale v našich pracovních i finančních podmínkách, s pomocí Boží děláme, jak to nejlépe jde. Hojnost Božího požehnání vyprošuje

Otec Vojtěch

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13., 24. a 27. června, 18. července,

8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512, nebo 749-1333

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" eukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

Dhaka. — Stát Bangladěš, na indickém subkontinentě je velký jako stát Illinois a čítá už skoro sto milionů obyvatel. Je jednou z nejhudších a ekonomicky nejzanedbanějších zemí světa. Dne 26. května v noci byl postižen přírodní katastrofou, která není vzácná v pobřežních zemích kolem Bengálského zálivu. V důsledku cyklonu se utvořila 45 stop vysoká mořská vlna, která „smyla“ téměř všechno ze sedmi ostrovů, ležících v deltě řeky Gangesu při jihovýchodním pobřeží Bangladěše. Tisíce lidí přitom utonulo; jejich přesný počet nebude asi nikdy znám, avšak podle odhadů vlády této země a Mezinárodního červeného kříže pět až deset tisíc lidí přitom přišlo o život. Jiní udávají mnohem více, protože mnozí zastávají nevěstní a v důsledku dosud trvajících primitivních spojů není možno dosti rychle zjistit, kdo a kolik lidí tuto pohromu přežilo. Celkem bylo zničeno 200 čtverečních mil, utopilo se na 200 tisíc kusů dobytka, byla zničena úroda na polích a obytné chatrče byly všechny smeteny do moře. Na 250 tisíc lidí je bez přístřeší a hmotné škody jsou odhadovány na 50 milionů dolarů. Stále trvá nebezpečí, že tam vypuknou epidemie, ale vláda Bangladěše nemá po ruce ani potřebné zdroje ku pomoci těmto lidem, ani potřebné dopravní prostředky k přepravě výpomoci; zejména nemá helikoptéry, které jediné mohou dosáhnout mnohé části postižených ostrovů. Cizina sice přispěla

této zemi ku pomoci, avšak dosud jen ve skromné míře: Japonsko dalo na tuto výpomoc 1.2 milionu dolarů, Spojené státy a OSN po půl milionu dolarů, Evropské společenství 375 tisíc dolarů a Anglie 62 tisíc dolarů. Soukromé dobročinné organizace také slíbily výpomoc podle svých prostředků. President Bangladěše Mohammad Ershad však oznámil, že postižené obyvatelstvo by potřebovalo nutně z ciziny výpomoc ve výši aspoň 50 milionů dolarů, hlavně v podobě darů, protože Bangladěš nebude schopen tento obnos vrátit. Podle posledních povětrnostních zpráv se asi 900 mil od pobřeží Bangladěše v Bengálském zálivu právě tvoří nový cyklon, který buď opět dospěje k pobřeží této země, anebo se utíší dříve, než tam dospěje. - Nejhorším cyklonem ve svých mladých dějinách byl Bangladěš postižen v r. 1970; tehdy podle odhadů přišlo 250 až 500 tisíc lidí o život. V Bangladěši - jako i v jiných zemích Asie a Afriky - je dosud těžko ověřovat všechna tato čísla, poněvadž statistické úřady jsou tam dosud v plenkách.

● ● ●
Řím. — Dne 27. května byl v italském hlavním městě zahájen „nejvýznačnější soud tohoto století“: dva soudci a porota se pokusí dokázat, že nezdařený atentát na papeže Jana Pavla II., který se 13. května 1981 pokusil provést turecký terorista Mehmet Ali Agca, nebyl skutkem pouze jednoho člověka, nýbrž byl výslednicí mezinárodního komunistického

LETEM

SVĚTEM

spiknutí. Tento atentát připravila bulharská tajná policie zřejmě na rozkaz Moskvy a sovětské tajné policie KGB, jejímž předsedou byl tehdy pozdější sovětský diktátor Yuri Andropov. Proto pozorovatelé říkají, že ve skutečnosti se v Římě koná soud nad KGB. Tento proces potrvá prý půl roku až rok; při něm bude vypovídat asi sto svědků. Agca s počátku se přiznával ke všemu; tvrdil, že byl ve spojení s bulharskými diplomaty v Římě a s bulharskou tajnou policií; sovětská tajná policie KGB prý usilovala o zavraždění Jana Pavla II. z následujících důvodů: 1) Chtěla dosáhnout zničení polské svobodné federace dělnických odborů Solidarity, inspirované polským papežem; 2) proto také měl být zavražděn i její předseda Lech Walesa; 3) chtěla vyloučit velký vliv Vatikánu v Polsku a ve východní Evropě; 4) chtěla otřást italskou demokracií. Byla vyslovena domněnka, že Agca tehdy mluvil pravdu a přiznal tyto skutečnosti proto, aby byl odsouzen do italského vězení. Kdyby byl vydán Turecku asi by byl popraven, protože tam je požadován kvůli vraždám, které tam dříve spáchal. Kdyby utekl do některé z komunistických zemí, asi by byl rovněž nehlasně zlikvidován jako nepohodlný svědek. Bulharsko i Sovětský svaz ihned prohlásily, že prý na atentátě na papeže neměly žádnou účast. Také západní tisk a západní vlády buď o této věci mlčely, anebo se vyslovovaly skepticky - z politických důvodů. V úsilí dosažení „oblevy“ Západu s SSSR, nikdo tehdy nechtěl „zbytečně pohněvat“ vládce v Kremlu. Pozorovatelé, kteří znají metody

nepochybují ani minutu o tom, že Agca byl najat ke svému činu bulharskou tajnou policií, která jednala na rozkaz Moskvy; bude však asi velmi nesnadné dokázat tuto „bulharskou spojku“ a roli KGB soudně, to je pomocí důkazu, které může brát soud v úvahu pro vynesení svého rozhodnutí. Soudní magistrát Ilario Martella studoval tento případ dva a půl roku; jeho nálezy byly v říjnu 1984 shrnuty ve zprávě o 1,243 stranách. Říká, že Agca mnohdy lhal, a že proto jeho věrohodnost je silně otřesena; v hlavních rysech jsou však jeho údaje o spiknutí - (za účelem zavraždění papeže) - obdivuhodně souvislé. Z účasti na tomto atentátu jsou obviněni tři Bulhaři a pět tureckých teroristů, včetně Agci. Na procesu jsou však přítomni pouze jeden Bulhar - Antonov, a tři Turci - Agca, Bagci a Celebi. V Sofii v Bulharsku žijí dva obvinění Bulhaři - Vasilev a Ayavazov - a Turek Celenk; má tam být poslán delegát italského soudu, aby je vyslechl na místě, protože Bulharsko odmítá jejich extradiční. Neví se, kde se právě zdržuje osmý obžalovaný, Turek Celik. - Ve dnech 27. a 28. května při soudním přelíčení si Agca však nejdnou počínal jako mistr v přetvářce, dokonale herec a lhář, dobře vyškolený v umění, jak otřást všemi důkazy, jichž by proti němu mohlo být užito. Nesmíme zapomenout, že jeho obhájcem je bulharský advokát! Několikrát zvolal, že je Ježíš Kristus, a ohlásil, že prý už brzo nadejde konec světa a svět bude zničen. Tím zřejmě chce vzbudit dojem, že je pomatený, a že tedy jeho dřívější výpovědi nemají žádnou cenu. Dne 29. května obžalovaný Turek Omer Bagci přiznal, že čtyři dny před aten-

tátem na papeže předal v Miláně Agcovi pistoli, které pak bylo při atentátu použito. Prý ji předtím obdržel od samotného Agcy ve Švýcarsku. Rozhodně však odmítá spojit jakýmkoliv způsobem Bulharsko s tímto atentátem. Pozorovatelé si říkají, že italským soudcům se asi těžko podaří dokázat „bulharskou spojku“ v atentátě na papeže Jana Pavla II.

Holandská policie mezitím oznámila, že za papežovy návštěvy Holandska byl zadržen Turek Aslan Esmet, který se pokoušel vstoupit do Holandska ze Západního Německa a měl u sebe pistoli podobnou té, jíž Agca užil při svém pokusu o zastřelení papeže. Některé noviny přinesly zase zprávu, že Agca měl novinářům prohlásit svou ochotu svědčit jakmile papež „prozradí“ - dosud prý zamlčované „třetí tajemství z Fatimy“.

● ● ●
Varšava. — Kněz Teofil Bogucki, farář kostela sv. Stanislava na předměstí Varšavy, kde pod ním dříve působil Otec Popieluszko, zavražděný komunisty v říjnu 1984, pronesl při kázání v neděli 26. května ostrou kritiku komunismu. Řekl, že Polsko je náspem západní civilizace, která odmítá komunistickou ideologii. Pak pokračoval doslovně: „Evropa si nepřipomíná v tomto roce 40. výročí pádu zločinného fašismu proto, aby byla opět ztročena bezbožeckým komunismem... Polsko se brání proti invazi ateismu a komunismu z vývodu, stejně jako se brání proti náboženské lhostejnosti a laicismu ze západu.“ Jeho slova byla přítomnými veřícími přijata s bouřlivým potleskem. - Dva kněží, Otec Marek Labuda a Otec Andrzej Wilczynski, se budou před soudem musit zodpovídat z účasti na studentském

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií též barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obslužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

K·H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

protestu proti odstranění křížů z učeben jejich střední školy ve Wloszezowa, 105 mil jižně od Varšavy, v prosinci r. 1984. Studenti tehdy okupovali školní budovu; tuto svou akci pak skončili na žádost místního biskupa. Oba kněží, obvinění z „přestoupení zákona“, mohou být odsouzeni ke dvěma letům vězení. - K podobným protestním akcím studentů došlo už v březnu a v dubnu 1984 v Garwolinu, 40 mil východně od Varšavy; tento konflikt byl skončen, když školní autority dovolily návrat křížů do školních tříd. Soudní přelíčení s oběma kněžími má začít v tomto týdnu. K psychologické přípravě veřejnosti na tento soud ministr náboženských záležitostí Adam Lopatka, obvinil v novinách „Trybuna ludu“ polskou katolickou církev, že se prý chce míchat do politiky a laických záležitostí v úsilí o návrat do temného středověku. Takový klerikalismus je dnes nepřipustný. - Toto soudní přelíčení se bude konat v Jedrzejowe v jižním Polsku.

Bejrút. — Proiranští teroristé „Islámské svaté války“ (Jihad) si 29. května přivlastnili zodpovědnost za zavraždění 28. května jednoho britského profesora na Americké universitě v Bejrútu, jakož i za únos dvou Francouzů a amerického ředitele nemocnice při Americké universitě. Zmínění teroristé opětovali své varování, že se zajatci bude naloženo bez milosrdenství, nebude-li propuštěno na svobodu 17 teroristů Jihad, kteří jsou uvězněni v Kuwaitu kvůli atentátům proti tamním francouzským a americkým objektům; rovněž prý Francie a Spojené státy musí přestat pomáhat Iráku v jeho válce s Iránem. - Šijitská milice a její spojenci pokračovali na konci května v bojích proti bejrútským palestinským táborům Sabra a Chatilla, v úsilí zabránit vzniku nových základů PLO v Libanonu. Šijité pokračovali ve svých bojích, ačkoliv 30. května vyhlásili „jednostranně“ příměří. Dne 31. května padl do jejich rukou celý tábor Sabra. Část palestinských guerillů pobili a část zajali. Hned prý bylo začato se systematickým vyhazováním do povětří tamních domů, aby se tam Palestinci už nikdy nemohli vrátit. Šijitské milice pak soustředily své úsilí náporu na tábor Chatilla. Udává se, že při bojích o tři tábory Palestinců bylo dosud zabito asi 420 lidí a více než 1.800 jich bylo zraněno. Skutečný počet je možná mnohem větší, neboť šijitští milicionáři nedovolují Červenému kříži ani novinářům

přístup do táborů Palestinců. Libanonský prezident Amin Gemayel navštívil Damašek, aby požádal syrského prezidenta Hafez Assada o vojenskou pomoc pro zajištění míru v Bejrútu; kolují nepotvrzené zprávy, že v příštích dnech syrská armáda přijde do Bejrútu, aby tam s pomocí libanonské armády zavedla pořádek a zajišťovala mír mezi válčícími stranami.

Washington. — Jordánský král Hussein navštívil na konci května Washington, aby oznámil prezidentu Reaganovi, že prý PLO nyní přijímá rozhodnutí Bezpečnostní rady OSN čísla 242 a 338, a že uznává právo Izraele na existenci. Prý vrchní správní autority PLO jej o tom ujistily. Proto by se mělo připustit, aby organizace PLO mohla vyjednávat o míru na Blízkém východě přímo s Izraelem v rámci mezinárodní konference na Blízkém východě, vedené pod záštitou Spojených národů, jíž by se také zúčastnil Sovětský svaz. President Reagan zůstal chladným vůči tomuto návrhu, protože Spojené státy spolu s Izraelem nechtějí svolávání mezinárodní konference o této věci ani účast SSSR na mírových jednáních, ani přímé vyjednávání s PLO. Proto pozorovatelé říkají, že za této návštěvy nebyl prakticky učiněn žádný pokrok k jednáním o míru na Blízkém východě. Mluvíci US státního departmentu pak neúředně udal podmínky, za kterých USA by přijaly sovětskou účast na mírových jednáních: SSSR uzná

diplomaticky Izrael; doma skončí své antisemitské utiskování Židů, a dovolí vystěhování těm, kteří z nich chtějí opustit SSSR; přestane dodávat zbraně Iránu a některým libanonským milicím. Spojené státy by zároveň dovolily účast PLO na mírových jednáních pouze tehdy, kdyby organizace PLO výslovně přijala rezoluce 242 a 330 Bezpečnostní rady OSN a uznala právo Izraele na existenci. Mluvíci Státního departmentu však zároveň vyslovil své velké pochyby o tom, že by kdy došlo k mezinárodní konferenci o míru na Blízkém východě, jak ji navrhuje král Hussein, protože SSSR nechce o kladených podmínkách ani slyšet.

Brusel. — Před fotbalovým utkáním ve finále mezi elitním britským mužstvem z Liverpoolu a elitním italským mužstvem z Turina na bruselském stadionu Heysel, došlo 26. května k prudkým srážkám mezi britskými a italskými příznivci svých mužstev, v důsledku čehož se zřítla jedna cihlová zeď. Pádem zdi a kvůli panice, ke které pak došlo, přišlo o život 38 lidí, z nichž 24 bylo Italů a 250 dalších bylo zraněno. Fotbalové utkání se mohlo konat teprve potom, až se policii podařilo zavést pořádek. Incidenty tohoto druhu nesvědčí o vysoké kulturní a mravní úrovni zúčastněných. Proto v Londýně ministerská předsedkyně Thatcherová prohlásila, že britští účastníci na této srážce způsobili své zemi hanbu a potupu. Italský prezident San-

dro Pertini projevil z toho „svůj hluboký smutek“, a papež Jan Pavel II řekl, že je „ohromen“ a zavalen zármutkem.

Kábul. — Sovětské okupační armády začaly jednu z největších ofensiv v celé afghánské válce v rozhodném úsilí přerušit v provinciích Kunar a Langhman na východě země zásobovací stezky guerillů z Pakistánu, po kterých jim přicházejí zbraně. Bombardováním z letadel tam už byly zničeny mnohé vesnice; potom tam sovětské pozemní jednotky usmrtily stovky vesničanů včetně žen a dětí. Pouze mladé ženy jsou prý ušetřeny a odvedeny na neznámá místa. Tuto ofensivu vede sama sovětská armáda bez pomoci afghánských vojáků. V přítomnosti není samozřejmě novinářům dovolen přístup do Afghánistánu.

Johannesburg. — Mangosuthu Buthelezi, umírněný černošský pohlavár kmene Zulů, poslal 27. května delegaci k US konsulu v Durbanu Harrymu Geiselovi se žádostí, aby Spojené státy neuvalovaly ekonomické sankce na Jižní Afriku, protože následkem těchto sankcí by trpěli více černoši než běloši. Naléhal na US prezidenta Reagana, na senátory a kongresníky, aby se nedali ovlivnit nátlaky, které jsou na ně činěny z různých málo informovaných stran za účelem rozhodnutí sankcí proti Jižní Africe kvůli její politice oddělení ras; zvláště zákaz investic by vážně poškodil životní úroveň jihoafrických černošů. - Dne 28. května vy-

uchla ve vojenské nemocnici v Johannesburgu bomba, čímž bylo zraněno 16 lidí; má se za to, že tento čin mají na svědomí černoští teroristé.

Washington. — President Reagan řekl 28. května ve své promluvě na televizi, adresované americkému národu, že dnešní daňový systém je „nemoudrý, nechtěný a nespravedlivý“, a že tedy musí být nahrazen novým, přizpůsobeným novým poměrům. Tento jeho nový daňový systém prý bude jedním ze základních prvků „druhé americké revoluce“ a hlavním odkazem jeho prezidentství americkému národu. V jeho plánu dosavadních 14 kategorií osobních daní má být nahrazeno pouze třemi kategoriemi, mnohá osvobození od daní mají být zrušena, a jednotlivce, který vydělá méně než 2.000 ročně by nemusil platit vůbec žádné daně. Daně Američanů vydělávajících méně než \$20.000 ročně mají být sníženy o 18,3 %, daně těch, kteří vydělávají 20 až 50 tisíc dolarů ročně mají být sníženy o 7,2 %, těch kteří vydělají 50 až 200 tisíc dolarů mají být sníženy o 5,8 %, a těch, kteří vydělají více než \$200.000, o 10,7 %. Vcelku osobní daně mají být průměrně sníženy o 7 %, zatímco korporativní daně mají být zvýšeny o 9 %. V příštích dnech chce Reagan usilovat o to, aby tento jeho návrh byl přijat různými složkami amerického obyvatelstva dříve, než o něm začnou vést diskuse američtí zákonodárci obou sněmoven.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3955

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve, you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

Odložené 24. kolo: Sparta Praha - Baník Ostrava 3:2.

Dohrávka 26. kola: Bohemians Praha - Dukla Praha 3:1.

27. kolo: Petržalka Bratislava - Bohemians Praha 0:2, Slavia Praha - Sparta Praha 0:2, Baník Ostrava - ZVL Žilina 1:0, Sigma Olomouc - Lokomotiva Košice 5:1, Dukla Praha - Inter Bratislava 2:1, RH Cheb - Dukla Banská Bystrica 1:1, Spartak Trnava - TJ Vítkovice 0:0, Slovan Bratislava - Tatran Prešov 1:0.

Tabulka po 27. kole

1. BOHEMIANS	51:20	40
2. SPARTA	55:22	39
3. OSTRAVA	37:18	37
4. SLAVIA	56:30	36
5. OLMOUC	47:38	30
6. DUKLA	48:36	29
7. CHEB	36:34	27
8. B. BYSTRICA	34:43	25
9. KOŠICE	31:40	24
10. VÍTKOVICE	25:35	24
11. TRNAVA	28:38	23
12. ŽILINA	25:42	22
13. PREŠOV	24:39	20
14. INTER	20:30	19
15. PETRŽALKA	27:44	19
16. SLOVAN	21:54	18

Nejlepší střelci: 19 gólů - Knoflíček (Slavia), 16 - Příložný (Olomouc), 14 - Janečka (Bohemians), 13 - J. Němec (Slavia), 12 - Fecko (Košice), Griga (Sparta), 11 - Lauda (Olomouc), Lička (Ostrava), Šourek (Vítkovice).

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

26. kolo: Zbrojovka Brno - Jablonec 3:1, České Budějovice - Hradec Králové 0:2, Třinec - SU Teplice 2:0, VTJ Tábor - Ústí nad Labem 2:1, Gottwaldov (Zlín) - Česká Lípa 1:0, Xaverov Praha - Škoda Plzeň 2:1, Chomutov - Mladá Boleslav 2:1, VP Frýdek-Místek - Poruba 0:0.

27. kolo: Hradec Králové - Brno 1:1, Poruba - Č. Budějovice 0:0, Teplice - Frýdek-Místek 2:0, Chomutov - VTJ Tábor 1:2, Plzeň - Gottwaldov 3:1, Ml. Boleslav - Xaverov 1:1, Č. Lípa - Třinec 2:1, Jablonec - Ústí n. L. 1:0.

Tabulka po 27. kole

1. BRNO	41:17	43
2. Č. BUDĚJOVICE	39:24	37
3. TEPLICE	39:27	32
4. VTJ TÁBOR	37:32	32
5. HRADEC KR.	42:25	30
6. PLZEŇ	47:36	30
7. XAVEROV	40:38	27
8. GOTTWALDOV	31:36	27
9. ML. BOESLAV	30:33	26
10. TŘINEC	32:27	25
11. CHOMUTOV	24:30	25
12. Č. LÍPA	30:35	24
13. JABLONEC	36:50	21
14. PORUBA	17:33	19
15. FRÝDEK-MÍSTEK	17:37	19
16. ÚSTÍ n. L.	25:47	17

Slovenská skupina

25. kolo: Dunajská Streda - Spišská Nová Ves 4:0, Nitra -

Trebišov 7:1, Michalovce - Považská Bystrica 5:3, Levice - Trenčín 2:0, Humenné - Senica 2:1, Prievidza - Poprad 2:0, Púchov - ZŤS Košice 4:2, Martin - Dubnica 0:0.

26. kolo: ZŤS Košice - Dun. Streda 1:0, Trenčín - Nitra 2:0, Pov. Bystrica - Martin 1:1, Trebišov - Humenné 2:1, Poprad - Michalovce 2:1, Dubnica - Levice 2:1, Spiš. N. Ves - Prievidza 0:3, Senica - Púchov 3:0.

Tabulka po 26. kole

1. DUN. STREDA	51:14	41
2. NITRA	56:28	35
3. POV. BYSTRICA	45:28	34
4. TREBIŠOV	36:30	29
5. MICHALOVCE	48:44	28
6. LEVICE	37:38	28
7. PRIEVIDZA	43:40	26
8. SENICA	36:37	25
9. DUBNICA	34:45	25
10. HUMENNÉ	27:37	25
11. ZŤS KOŠICE	38:43	23
12. MARTIN	27:32	23
13. PÚCHOV	33:44	23
14. TRENČÍN	29:32	21
15. POPRAD	22:44	20
16. SPIŠ. N. VES	25:52	14

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1986 v Mexiku

Evropa
1. skupina: Řecko - Polsko 1:4, Albánie - Polsko 0:1.

1. POLSKO	5 10:6 7
2. BELGIE	5 7:3 7

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

3. ALBÁNIE	5 5:8 3
4. ŘECKO	5 4:9 3

3. skupina: Finsko - Anglie 1:1.

1. ANGLIE	5 15:11 8
2. SEV. IRSKO	5 7:5 6
3. FINSKO	5 5:9 5
4. RUMUNSKO	3 5:3 3
5. TURECKO	4 1:15 0

4. skupina: NDR - Lucembursko 3:1.

1. JUGOSLÁVIE	5 5:2 8
2. BULHARSKO	5 7:1 7
3. FRANCIE	5 7:2 7
4. NDR	5 10:7 4
5. LUCEMBURSKO	6 1:18 0

7. skupina: Island - Skotsko 0:1.

1. SKOTSKO	5 7:3 6
2. WALES	5 6:5 6
3. ŠPANĚLSKO	4 5:6 4
4. ISLAND	4 2:6 2

CONACACAF

3. skupina: Kostarika - USA 1:1 a 1:0. První zápas se hrál v Kostarice, kde Američané šťastně uhráli remízu. Odveta se konala v Torrance v Kalifornii, kde lepší fotbalisté Kostariky, gólem z prvního poločasu se stali vítězem skupiny. Nyní se očekává finálová kvalifikace o postup na MS v Mexiku proti vítězům 1. a 2. skupiny Hondurasu a Kanady. Na vyřazení USA se svým způsobem podepsal trenér mužstva - Řek Alkis Panagoulis, který téměř v každém zápase posílal na hřiště jinou sestavu.

Konečná tabulka

1. KOSTARIKA	4 5:1 5
2. USA	4 3:2 4
3. TRINIDAD-TOBAGO	4 2:7 1

Jižní Amerika

3. skupina: Paraguay - Bolívie 1:1. Brazílie ještě do bojů nřzasáhla.

Asie

3. skupina - A: Jižní Korea - Malajsie 2:0.

1. JIŽNÍ KOREA	5 10:1 8
2. MALAJSIJE	4 6:2 5
3. NEPÁL	3 0:9 0

4. skupina - A: Čína - Hongkong 1:2.

1. ČÍNA	6 23:2 9
2. HONGKONG	5 14:1 9
3. MACAO	6 4:15 4
4. BURNEI	5 1:24 0

4. skupina - B: Japonsko - Sev. Korea 1:0, Japonsko - Singapur 5:0.

1. JAPONSKO	2 6:0 4
2. SEV. KOREA	1 0:1 0
3. SINGAPUR	1 0:5 0

Odvětné finále Poháru UEFA: Real Madrid - Videoton Székesfehérvár 0:1, první zápas 3:0. Pohár získal Real Madrid.

Finále PMEZ: Juventus Turin - FC Liverpool 1:0. Branka: 58. min. Francouz Platini z penalty. Utkání se hrálo v Bruselu, kde ještě před zahájením angličtí fanoušci vyprovokovali v hledišti a na hřišti rvačky s italskými příznivci. Tyto srážky měly tragické následky: 38 mrtvých, z toho 31 Italů, 4 Belgičané, 2 Francouzi a 1 Angličan a 454 zraněných. Zápas se uskutečnil po společné dohodě mezi UEFA, oběma kluby, Belgickým, Italským a Anglickým svazem spolu s belgickou policií. Předčasné vyklizení stadionu - (68 tisíc diváků) - by jistě jenom zvýšil počet obětí.

Přátelské zápasy: Švédsko - Norsko 1:0, Irsko - Španělsko 0:0, Skotsko - Anglie 1:0, Chile - Brazílie 2:1, Union Berlin - Československo 1:2. Branky: 28. min. Strasser - 6. Chovanec (Sparta), 79. Vizek (Dukla Praha). Čs. reprezentanti v přípravě na kvalifikační utkání MS ve Švédsku hráli proti vedoucímu týmu 2. ligy NDR. Ani tentokrát nemohl být trenér Masopust sto procentně spokojen s předvedenou hrou čs. hráčů.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Ve 4. kole Metro - ligy v nejvyšší soutěži Major - divize hrála Sparta proti United Serbs na jejich hřišti. Nejdříve nastoupily rezervy a po nich první týmy. U. Serbs - Sparta 1:0. Jediný gól padnul v 39. minutě, když levé křídlo soupeř přízemní střelou prostřelil zkrumáš před brankou Sparty a míč skončil za zády brankáře Pospíšila, který měl zakrytý výhled. Porážka Sparty měla dva důvody: předně k zápasu došlo pouze 9 hráčů, (scházeli Taylor, Wise, Brabence, Abed, Jenig a Fonseca). Na poslední chvíli museli zaskočit dva hráči z rezervy (Bannano a Pistorius).

Truchlivě vroucí vzpomínka

V sobotu 8. června tomu bude už rok, kdy jsme náhle ztratili svého druhého milovaného syna

ROMANA RYSE, rekruta US letectva,

který při převozu do nemocnice podlehl smrtelnému zranění vraždených výtřelů nezodpovědných mladých výrostků jednoho cigerského gangu. Bylo mu teprve 18 let, měl před sebou slibnou vojenskou dráhu a byl naší nadějí.

Nereptáme, pokorně se podrobujeme úradkům Boží Prozívatelnosti a pevně věříme ve shledání s oběma našimi chlapci - s Mirkem i Romanem - na věčnosti.

Na Romana budeme v modlitbě vroucně vzpomínat zvláště tuto sobotu při českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo budou vzpomínat s námi.

MIRO A DANA RYSOVI
s babičkou MARTOU FRUEHAUFOVOU.

Dále rozhodčí na čáře neodmával žádný ofsaid soupeři, a ve druhém poločase zase mával ofsaid proti Spartě i když žádný nebyl. (Vždyť je také z Jugoslávie...!) Za účasti všech hráčů a za řízení objektivního rozhodčího (ukončil utkání o čtyři minuty dříve) - nemohla Sparta v žádném případě odjet poražena. Velká škoda dvou bodů, vždyť i v oslabeném počtu Spartané téměř nic Srbům nedovolili. Manažér 1. týmu Lád'a Gajda měl k dispozici následující hráče: Pospíšil - Lenzi, DeBatty, Tovar, Frantsen, Long, Wilson, M.Gajda, P. DiBernardo. Další výsledky 4. kola: Vikings - Eagles 0:1, Wauconda - Kickers 3:2, Green-White - Schwaben 1:1.

Tabulka po 4. kole

1. EAGLES	12:5 7
2. WIKINGS	5:2 6
3. U.SERBS	5:3 6
4. SPARTA	5:2 4
5. WAUCONDA	7:8 3
6. SCHWABEN	1:4 2
7. KICKERS	5:8 1
8. GREEN-WHITE	4:12 1

Schází výsledek odloženého zápasu Sparta - Wauconda.

Rezervy: U. Serbs - Sparta 4:3.

Branky: Vlčanský, Bannano, Charbonneau. Sparta vedla ještě několik vteřin před koncem první půlky 3:0, pak po chybě brankáře Sparty soupeř snížil na 3:1. Po přestávce přišel další omyl brankáře a stav byl 3:2. Spartanský útok po zranění Höfnera a Czajkowského a neúčasti Carlose i Doela se vytratil z hřiště. Záložníci se zapomínali vracet, a tak přetříslená obrana začala dělat zákonitě chyby a nejistý brankář neměl prostě den. V 68. min. Srbové vyrovnali na 3:3 a tři minuty před koncem zápasu strhli vítězství na svou stranu. Manažér rezervy Lád'a Kop měl k dispozici tyto hráče: Andrews, Avelar, Klečka, Paprocký, Phillips, Swanson, Vlčanský, Charbonneau, Veselý, Perkins, Czajkowski, Pistorius, Bannano a Hottel.

Končím heslem: Ať vítězí dresy rudé! Sparta byla, je a bude - neboť Sparta je věčná!

POK

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVců V ZAHRAŇIČI

A léta běží ...

V neděli 2. června oslavil letos v Praze další své narozeniny populární Čs. brankář František Plánička. Napsal

nám: „Už to nepočítám!“

Zdá se nám, že to bylo jako včera, když byl zde dvakrát mezi námi. Na náš 7. sjezd Čs. sportovců v zahraničí na Masaryk-townu v Torontu přijel dokonce se svojí manželkou Boženkou - dnes již zesnulou - a setkali se s Pepou Malečkem a jeho paní.

Fr. Plánička odchytil 74 zápasů za reprezentační fotbalové mužstvo Československa s čs. lvíčkem na svetr, a dokonce chytal exhibičně v brance když byl tu mezi námi.

Často píše a pravidelně zasílá našemu Svazu letecky „Gól“ - čs. sportovní týdeník.

Přejeme našemu slavistickému brankáři Fr. Pláničkovi mnoho zdraví a životní pohody. Vždycky rozdával plnými hrstmi fotbalovým fanouškům jen radostné nadšení a byl vždy sportovcem tělem i duší.

Ladislav Ženíšek nám odešel. Jeho pohřbu se zúčastnilo mnoho přátel. Lád'a měl jednu krásnou vlastnost: dovedl rychle zapomenout na všechno zlé a špatné co prožil, a nikdy mu nevymizely z paměti okamžiky veliké radosti a štěstí z úspěchů čs. fotbalu; zvláště rád vzpomínal na rok 1934, kdy Československo vybojovalo stříbrnou medaili na mistrovství světa v kopané v Mussoliniho Itálii. V posledním dopise do zahraničí ještě přidal: „Ať žije naše kopaná!“ My mu dnes dodatečně přejeme: „Odpočívej v pokoji, slavný hráči!“

V bolestných chvílích Tvého těžkého zármutku milý Jendo Petličko z New Yorku, jsou naše srdce s Tebou! Dověděli jsme se, že Tvůj bratr se v Praze tragicky zabil. Přijmi naše hluboce citěnou soustrast! Náš zakladatel Svazu Jenda se pohřbu v Praze osobně zúčastnil.

Svaz zdraví

sokolský Slet v Chicagu!

Svaz Čs. svobodných sportovců v zahraničí vyzývá všechny své členy, aby se dle možností zúčastnili XVI. Sletu americké obce sokolské, dne 30. června v Berwynu, Illinois. Dokážeme tím svou národní jednotnost a bratrství v dnešní tolik narušení době. Sletu voláme „Zdar!“

Alex Čech, Luděk Janský, předseda sekretář

Sokolské, exilové a krajanské veřejnosti
Sestry a bratři, přátelé a příznivci sokolské myšlenky:

Ústředí československého sokolstva v zahraničí, sdružující 4.000 příslušníků ve svých 5

župách, 30 jednotách a 2 pobočkách v 11 zemích svobodného světa, které od roku 1951 je dočasným nástupcem a zástupcem komunisty rozpuštěné ČOS - Československé obce sokolské, uspořádá ve dnech 4.-7. července 1986 v Curychu ve Švýcarsku svůj VI. slet.

Obdobně jako všech pět sletu předcházejících - ve Vídni (1962, 1972, 1982), v Montrealu (1967) a v Curychu (1976) - bude náš VI. slet přehlídkou tělesné a mravní vyspělosti a zdatnosti sokolských příslušníků a manifestačním projevem nezlomné víry v nové osvobození a lepší budoucnost naší vlasti, Československa, jejíž službě je věnována veškerá naše činnost, vedena v duchu nesmrtelných myšlenek zakladatelů Sokola Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera a ušlechtilého vlastenectví T.G. Masaryka. V tomto smyslu bude slet v Curychu také opět významnou manifestací celé čsl. demokratické exilové a krajanské veřejnosti pro nové osvobození naší vlasti.

Sletu bude předcházet usilovná obětavá přípravná práce všech našich příslušníků. Na zahajovací podnik, III. zimní sletové hry, pořádané ve dnech 22.-24. února 1985 v lyžařském středisku obce St. Ulrich am Pillersee v tyrolských Alpách Rakouska, s předcházejícím týdenním lyžařským výcvikem, navazují nácvikové srazy, tělocvičné závody, akademie, veřejná vystoupení a četné další podniky našich žup a jednot. Slet v Curychu bude vyvrcholením této usilovné činnosti.

Sokolstvo vždy připravovalo, provádělo a financovalo veškerou svou činnost soběstačně, bez státních nebo jiných subvencí - včetně svých sletů, které se staly tělovýchovnými a národními slavnostmi bez obdoby na světě. Pro svou naprostou nezávislost a neochvějnou věrnost národu, jeho svobodě a demokracii, byl Sokol také předním terčem nenávisli totalitních režimů - již za Rakousko-Uherska, později za nacistické okupace, kdy za svou věrnost Československé republice platil hroznou krvavou daň tisíců svých příslušníků, a od února 1948 za komunistického režimu, který obdobně jako nacistický režim za války, sokolské příslušníky pronásledoval, majetek Sokola ukradl a nakonec sokolskou organizaci v Československu, v zemi jejího zrodu, zrušil a zničil.

Příprava na slet v Curychu a účast na něm, bude vyžadovat značné časové a finanční oběti našeho členstva. Je to dáno vel-

kými vzdálenostmi, jimiž jsou sokolské jednoty ve světě od sebe odděleny - od Argentiny v Jižní Americe až po Austrálii.

Pořádání sletu v zahraničí je obtížné a velmi nákladné. Již dlouho před jeho konáním je nutno smluvně zajistit a zčásti také zaplatit nájem veškerých sletových prostor - stadionu, tělocvičen, místností pro kulturní a společenské podniky atd. Na úhradu těchto a dalších značných a nezbytných výdajů vypisuje proto výbor Ústředí čs. sokolstva v zahraničí sbírku na

SLETOVÝ FOND VI. SLETU ČS. SOKOLSTVA V ZAHRAŇIČI

Sbírka na fond je dobrovolná a bude veřejně vyúčtována. Jména dárců na fond budou průběžně uveřejňována v našem sokolském časopise a seznamy dárců zasílány k uveřejnění čsl. exilovému a krajanskému tisku.

Sbírky budou provádět sokolské jednoty v místech jejich působení; celkový obnos bude soustředěn u dvou hlavních správců fondu, na něž bude také možno zasílat příspěvky přímo (šekem nebo složenkou vystavenou na „VI SLET 1986“ a to:

Z Evropy:
Ing. Stanislav Hladík, Wabersackergasse 25
CH-3097 Liebefeld, Switzerland.

Ze všech ostatních zemí:
Otto Stehlik, 1665 Bloor St. East, Apt. 1001
Mississauga, Ont., Canada L4X 1S4.

Československé sokolstvo v zahraničí nemá žádných finančních zdrojů nebo podpor; můžeme proto jen apelovat na dobrou vůli a finanční možnosti těch, kdo nám chtějí v naší práci pomoci a již předem vřele děkujeme za jakýkoliv obnos věnovaný na náš sletový fond. Svým darem podpoříte sokolskou a národní práci a přispějete k úspěchu VI. sletu čs. sokolstva v zahraničí v Curychu r. 1986.

Na zdar!

Ústředí československého sokolstva v zahraničí

Jan Waldauf
starosta

Zdeněk M. Dobrovolný
jedenatel

Pozvání

na XVI. sokolský slet

Sestry a bratři, vážení přátelé.

Jménem výkonného výboru Americké obce sokolské vás všechny srdečně zvu a vyzývám k účasti na XVI. sletu amerického sokolstva, který se koná v neděli 30. června ve 2 hod. odpoledne na stadionu Mortonovy vyšší školy, 2400 So. Harlem,

Roy S. Žitný, starosta Americké obce sokolské

Ave. Berwyn, Illinois.

Bude to velká a historická událost. Americké Sokolstvo bude vzpomínat a oslavovat 120. výročí své vytrvalé práce a působnosti na americkém kontinentě.

Musíme se dnes s úctou sklánět před památkou těch našich předchůdců - sokolských pionýrů, kteří v novém, neznámém prostředí, jen 2 roky po založení sokolského hnutí v Praze, zakládají v únoru r. 1865, prvou sokolskou jednotu na půdě USA v St. Louis, MO. Brzy po jejich odvážném činu následovala další krajanská střediska v zakládání sokolských jednot. Tím bylo vytvořeno mohutné sokolské hnutí na americkém kontinentě, které dnes představuje Americká obec sokolská.

Více jak stoletá tradice sokolské výchovné práce jasně prokázala, že Tyršova sokolská myšlenka výchovy celého člověka přes veškerý vývoj doby se nepřežila a ani nebyla překonána. Tak jako dříve i dnešní doba potřebuje tělesně zdatného člověka, duševně a mravně vyspělého, se širokým rozhledem a vzděláním, s uceleným charakterem, se smyslem pro čest a mravnost. To jsou postuláty Tyršovy výchovy, které americké Sokolstvo zde uplatňuje už celých 120 let.

XVI. slet amerického sokolstva se vzorným vystoupením několika tisíc cvičenců opět prokáže, jak významná je práce sokolského hnutí v Americe. Musíme v ní setrvat a uplatňovat ji dnes s dvojnásobnou houževnatostí. Naším XVI. sletem si opět připomeneme, že naše sokolství je jedním z nejdůležitějších přínosů lidí českého a slovenského původu, americkému způsobu života.

Sokolský slet v neděli 30. června musí být velikou manifestací nejen sokolské rodiny v USA, ale i krajanské veřejnosti. Proto vás srdečně zvu k účasti. Budete upřímně vítáni.

SLETU ZDAR!

Roy S. Žitný, starosta

T.B.Hlubuček:

„Vzpomínka na dvojici kulturních pracovníků“

Když dnes již zesnulý předseda Západní československé jednoty Miroslav L. Hromádka přesídlil z Omahy do Cedar Rapids, aby nastoupil místo tajemníka hlavní úřadovny, připojil se k němu druhý omažský krajan Jan Špička. Oba byli činní v Sokole a v dramatickém sboru „Mošna“. Jejich příchodem do Cedar Rapids byl podpořen kulturní život hlavně v Sokole a v Ochotnickém družstvu. Hromádka byl schopným hudebníkem a režisérem a dokonce byl autorem dvou zdařilých veseloher; „Tři páni v bytě“ a „Na perutích viatky“. Hromádkovou zásluhou bylo předvedeno několik zpěvoher a Špička, skutečný umělec v malování kulis, obohatil jeviště a ušetřil spoustu peněz. V Sokole to byl zase on, který dal základ měsíčnímu časopisu „Sokol-Bulletin“ v kterém jako redaktor působil starosta Sokola Jos. Pazour. - Za administrace Hromádky stará budova ZČBJ byla prodána a nová moderní postavena na první aveně severovýchodní. Jeho manželka Pavla po několika let byla učitelkou na české škole. Tak ztráta krajanské Omahy stala se přínosem krajanské osadě města Cedar Rapids. Obou je vzpomínáno s vděčností.

CZECH & SLOVAK BOOKS
P.O. BOX 8241
RED BANK, NJ 07701

Všem, kdo mají rádi české knihy, oznamujeme, že „Czechoslovak Store“, který sídlil na Manhattanu, 321 East 73rd, New York, NY 10021, převzala nová společnost.

Můžete si u nás objednat české a slovenské knihy vydané doma i v exilu, slovníky, učebnice češtiny, slovenštiny a anglického jazyka, gramofonové desky, zpěvníky lidových písní, turistické mapy a průvodce po Československu, knihy českých a slovenských autorů vydané v angličtině, noviny a časopisy. Úplný seznam vám pošleme na požádání.

Na základě vašich objednávek vám zašleme účet. Po obdržení vašeho šeku, Money order poukázky či International Maney order, zašleme objednané knihy.

Knihy objednané v USA posíláme prostřednictvím UPS, knihy do zahraničí lodí, nepřijete-li si jinak.

Poznamenejte prosím na objednávce, máte-li zájem o náš seznam, který pravidelně doplňujeme, i v budoucnu.

Těšíme se na vaše odpovědi.

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)
 Z druhého břehu

Pověsti o události v Čihošti se roznesly nejenom ústním podáním po Čechách, ale i daleko za jejich hranice rádiem a zprávami v mezinárodním tisku. Z noticky publikované v Rudém právu, která denuncovala „vesnické boháče“ za rozšiřování zpráv o zázracích, dozvěděl se o Čihošti Dan Adams Schmidt, dopisovatel amerického New York Times. Spolu se zástupcem agentury United Press Johnem R. Higginsem se rozjeli do Čihoště vyšetřit věc na místě samém. Byl začátek února. Autem se pro závěje daleko nedostali. Uvázli ve sněhu a museli pokračovat v cestě pěšky. Když došli do vesnice, dozvěděli se, že je kostel zavřen a že faráře Toufara někam odvezli dva neznámí lidé.

Na základě toho, co mu vesničané řekli, poslal Schmidt svému listu do New Yorku o událostech v Čihošti dvě zprávy. O několik dní později, na druhém břehu Atlantického oceánu, New York Times uveřejnil 10. února 1950 úvodník pod titulkem „Zázrak v Čihošti.“ Zní:

V malé české vesnici Čihošti se stal zázrak. Vesničané této obce říkají, že se kříž z lipového dřeva, který stál nad svatostánkem ve vesnickém kostele, během bohoslužby třikrát pohnul. Když se opět zastavil nakláněl se směrem k západu.

Jak se zpráva o této události rozšířila, začali lidé putovat do Čihoště. Československé komunistické autority se vypořádaly s touto situací jim vlastním světomoudrým způsobem. Na cesty postavili policii, která poutníky posílala zpět, zavřeli kostel, až na dvě hodiny v neděli, a zatklí faráře a kostelníka.

Všechna tato opatření byla přiznáním. Komunisté si byli bezpochyby jisti, že se dva zkřížené kusy lipového dřeva nemohou pohybovat bez zjevné příčiny. I mnozí nekomunisté mohou stěží uvěřit takovému druhu moderního zázraku. Avšak zázrak se skutečně stal. Čihošští farníci si přáli, aby se kříž pohyboval. Pod těžkou rukou pražské tyranie řízené z Moskvy se stále drželi staré víry, stále toužili po svobodě, stále ještě hleděli k západu. Toto byl věčný zázrak lidské touhy. Hitler ji nemohl zabít, Stalin nemůže. Navždy kvete v lidských srdcích.

Světový tisk interpretoval „zázrak“ v Čihošti jako výraz lidské touhy po svobodě, která bude žít tak dlouho, jako lidstvo samo. Tato touha byla, je a bude velkým zázrakem všech věků.

V oné době se Československo stávalo postupně satelitem číslo jedna. Agenti Moskvy vykonávali poslušně své příkazy. Kdysi svobodná země v srdci Evropy byla začleněna do sovětského orbitu.

Rok 1950 byl jedním z nejtemnějších v historii Československa. Totalitní režim inscenoval monstre-procesy s představiteli náboženských řádů a s údajnými spiklenci, kteří prý spolupracovali s Vatikánem a s Washingtonem. Na řadu přišli rovněž zahraniční novináři.

V dubu 1950 publikovalo Rudé právo pamflet „Exkomunikace, zázraky a sabotáž“. Jedna jeho kapitola byla věnována novináři Schmidtovi. Byl v ní otištěn vymyšlený rozhovor, který prý Schmidt měl s Msgr. Ottaviem de Livou, bývalým šéfem Vatikánské internunciatury v Praze.

Na žádost msgr. de Livy souhlasil prý tehdy Schmidt s jeho plánem publikovat pověst o čihoštském „zázraku“, aby se tak celá věc dostala na světovou veřejnost. Podle pamfletu se na „zázraku“ podíleli msgr. Ottavio de Livi, arcibiskup Beran, novinář Schmidt, biskup Mořic Pícha, František Šilhán, opat Michálek a řada jiných osobností.

Kromě mnoha výmyslů citoval pamflet úryvky z článků, které napsal Schmidt a otiskly New York Times. Byly v nich zmínky o pověstech o zázracích v Čihošti a v západních Čechách.

Ve skutečnosti se Schmidt o těchto událostech dozvěděl z plzeňské Pravdy a z Rudého práva. Pokoušel se podat protest proti nepravdám uvedeným v tomto pamfletu u tiskového oddělení ministerstva zahraničních věcí. Jeho pokusy však nevedly k žádnému výsledku a na jeho protesty nikdo nereagoval. Režim nechtěl, aby zahraniční novináři, kteří znali místní poměry a měli určité styky, zůstali na svých místech. Chtěl, aby je nahradily buď neschopné loutky, anebo lidé neznalí věcí, kterým by mohl narávat do rukou svou propagandu. Ta by pak vycházela na stránkách mezinárodního tisku.

I Schmidt se rozhodl, že se svou rodinou odjede z Československa. Četl v novinách zprávy o procesech a spiknutích, v nichž se vyskytovala jména zahraničních novinářů, a obával se, že by i pro

ně jednoho dne mohla přijít Státní bezpečnost.

Když se po mnoha zastávkách a kontrolách přibližoval Schmidt se svým autem k hranicím, uviděl u cesty stojícího strážmistra. Zastavil a zeptal se ho česky, zda jede dobře na Rozvadov. Strážmistr bezpochyby četl v novinách, že cizí diplomati jsou vypovídati z Československa, a domníval se, že Schmidt je jedním z nich. Jadrnou němčinou ho informoval o cestě do Rozvadova a poté prohlásil: „Opouštíte zemi. Doufám, že se vrátíte.“

Ohlédnuv se kolem sebe, strážmistr se naklonil dopředu, strčil pül hlavy otevřeným oknem do auta a dodal ztlumeným hlasem: „Doufám, že se vrátíte s tanky.“ Odstoupil od vozu a zsalutoval.

Dva roky později vyšla Schmidtova kniha o Československu pod názvem Anatomie satelitu, v níž mj. píše, jak byl zařazen mezi „agenty imperialismu“, protože se zmínil na stránkách svého newyorského listu o událostech v Čihošti. Bylo jeho zásluhou, že Toufarovo jméno neupadlo v zapomenutí mimo hranice Československa.

HRÍCH

Tajný příkaz

Když Procházka dostal pozvání na předsednictvo vlády na úterý 28. února, myslil si, že to bude podobný aktiv jako posledně. Tentokrát se lépe připravil a podle několika článků v Rudém právu si napsal diskusní příspěvek. Několikrát si jej přečetl a byl sám se sebou spokojen.

Byl však překvapen, když zjistil, že tentokrát nejde o schůzi, ale o individuální pohovor. Sekretářka ho uvedla do místnosti s vatovanými dveřmi a nabídla mu kávu. „Soudruh Slavík má nutnou práci, ale přijde hned,“ řekla. To vypadalo slibně, když ho k sobě zve tajemník Čepičky.

Slavík ho nechal dlouho čekat. Procházka zůstal v místnosti sám. Sekretářka vedle psala na stroji. Začal se nudit. Přešel k oknu, jež vedlo do zahrady. Koruny stromů dosahovaly téměř až k němu. Byly ještě holé a nebránily výhledu na špinavě hnědou Vltavu a na budovu bývalého parlamentu. Po mostě jezdily tramvaje a Procházka si krátil chvíli tím, že se snažil rozpoznat jejich čísla. Napadlo ho, že by měl nosit brýle, už nevidí tak dobře, jako dříve.

Venku se začalo stmívat a v místnosti bylo šero. „Ty tady jsi potmě?“ řekl Slavík, když vstoupil. Rozsvítil. Procházka byl na okamžik oslepen světlem, které ho bodlo do očí.

„Co budeš pít?“ zeptal se a posadil si ho proti sobě. Telefonem objednal gruzínský koňak, který přinesla stejná sekretářka jež Procházku uvedla. Gruzínský koňak je tady něco jako národní nápoj, napadlo Procházku.

Slavík přešel k věci. „Kdy jsi byl naposledy v Leděi?“

Zemědělský aktiv byl začátkem prosince. Procházka nevěděl, zda má přiznat, že na svém okrese tak dlouho nebyl, a proto řekl: „Někdy kolem vánoc. Ale jsem se soudruhy stále ve spojení.“

„Výborně,“ zaradoval se Slavík. Vysvětlil Procházkově, že straně záleží na tom, aby v okresech, ohrožených katolickým vlivem, zesílila kampaň ateistické výchovy. Okresy by měly zřídít proticírkevní kroužky při agitačních střediscích, akce by měla zasáhnout i závody, měla by se rozjet po linii národních výborů a působit by se hlavně mělo na venkovské obyvatelstvo.

„Co takhle agitační skupiny svazků, recitační vystoupení, scénky, pěvecký a taneční soubor?“ Procházka si vzpomněl na akce pořádané při zakládání zemědělských družstev.

„Vidíš, to je dobré,“ souhlasil Slavík. „A přednášky. Nesmíme zapomínat na odborné, lidově podané přednášky.“

„Jistě, přednášky také,“ souhlasil Procházka a zalitoval, že na to nepřišel sám.

„Vidím, že si budeme rozumět. Ty jsi ten pravý soudruh, jakého potřebujeme. Svěřujeme ti důležitý úkol. Spoléháme se, že se osvědčíš.“ Slavík vyzval Procházku, aby přistoupil k velké nástěnné mapě republiky, která visela na stěně.

„Podívej, tady je Ledeč. A tahle okresní silnice vede na Golčův Jeníkov. Asi v těchhle místech je odbočka do vsi, která se jmenuje Čihošť. Byls tam někdy?“

Procházka nerad přiznal, že nebyl. V duchu litoval, že z pohodlnosti málo jezdil do terénu. „To je ta vesnice, co o ní mluvil soudruh ministr,“ vzpomněl si.

„Přesně ta.“

Procházka se zlobil sám na sebe. Je blbec, moří se s diskusním příspěvkem, namísto aby se známých na okrese přeptal na případ, o kterém hovořil Čepička. Ted' tady stojí jako tvrdé Y a neví, oč vlastně jde.

„Do případu tě zasvěti příslušný referent,“ řekl Slavík, jako by četl Procházkovy myšlenky. „Zítřka tam pojedíš.“ Aniž čekal co na to Procházka řekl, stiskl tlačítko zvonku. Objevila se známá sekretářka. „Julinko, odveďte soudruha k Pomeznému. Ten už ví, oč jde.“ A kvapně se s Procházkou rozloučil. (Pokračování příště)

„V” - Day v Londýně a jinde

Zatím co pěkná skupina vojáků - legionářů navštívila Dunkirk a jiná památná místa severní Francie, aby si připomněli poslední měsíce 2. světové války, v Londýně byli naši letci zastoupeni ve westminsterském opatství, kde se v přítomnosti královské rodiny a celé vlády konala děkovaná vzpomínka za vítězství dobyté před 40 roky.

Před chrámem mezi mnoha jinými třímal prapor br. Aladar Pokorný, bývalý letec a nyní předseda Čs. kolonie v Londýně, a mezi několika tisíci účastníků byli také přítomni za „naše“, bratři Mansfeld, Pospíchal a Soukup. Všichni byli na svých místech, když zvuk fanfár přivítal královnu Alžbětu a prince Filipa.

Na liturgii se podíleli zástupci všech církví - za katolíky - kardinál B. Hume. Kázání měl arcibiskup kanterburský R. Runcie. Vzpomněl „pověstných“ koncentračních táborů a milionových obětí, které zaplatily životem blouznění nacistického režimu. To se nesmí už nikdy opakovat! Celá pobožnost byla v duchu smíru a odpuštění, ale také svatého odhodlání bránit znovu nabytou svobodu proti jakékoli jiné moci totalitní.

V evropském parlamentě ve Štrasburku promluvil americký prezident Reagan. Připomněl nejen velký podíl amerických vojáků na dobytém vítězství před 40 roky, zdůraznil také spojenectví všech Evropanů - bylo to společné úsilí, které přinutilo nepřítele ke kapitulaci. Je zapotřebí pokračovat v tomto společném úsilí, a jako by chtěl odčinit neblahé důsledky Jalty, kdy jeho předchůdce v úřadě příliš důvěřoval tehdy spojenci - Stalinovi - ujistil, že si je plně vědom dnešní neblahé situace - rozdělení Evropy Železnou oponou i toho, že mnohé národy opět svobodu s velkými obětmi vybojovávají - ztratily. Ze své strany je připraven pomoci, aby se tyto národy opět osvobodily. Přítomnost amerických vojáků a zbraní má za úkol chránit svobodu těch národů, které ji dosud neztratily. Sovětskému svazu nabídl dohodu - ale upřímnou a

skutečnou, kterou je třeba dokázat skutky.

V Paříži bylo radostné defilé všech bojových jednotek k Vítěznému oblouku, kde po letech okupace se opět sešel osvobozený národ.

Dojemná byla setkání na Labi, kde si podali ruce vojáci vítězných armád postupujících proti nepříteli jak ze západu, tak z východu.

Jakým protikladem však působily oslavy v Moskvě příštího dne 9. května! Byla to vlastně jen přehlídka vojenských útvarů a všech zbraní - jako by chtěli Sověti ukázat celému světu svůj velký arsenál a početnost mužů ve zbraní. Bojová řeč Gorbačeva přirozeně vinila jen Západ a kapitalistickou Ameriku za to, že není ve světě pokoj a mír!

Správně napsaly Times, že prezident Reagan nezamlčel hrdinné oběti ruských vojáků a jejich nepochybný podíl na dosaženém vítězství, ale ze strany Sovětů to byl zase jen tradiční negativní postoj ke všemu západnímu, ačkoli by bez pomoci Západu nebyli schopni uskutečnit svůj vítězný pochod do Evropy. O tom se Gorbačov ovšem ani slovem nezmiňoval. O svém neblahém spojenectví s Hitlerem, které přivedlo k pádu Polska a stálo tolik obětí přirozeně Sověti také pomlčeli. Tak hrají dál hazardní hru neupřímnosti, taktické vychytralosti a vypočítavosti. Díky za to, že prezident Reagan a Mrs. Thatcherová jsou si vědomi tohoto nešlechtného počínání a nedopustí, aby Sověti dosáhli dalších úspěchů ve svobodném světě!

/S.J. - Londýnské Listy/

Vzpomínka na udatného gen. Píku je na místě - v tyto dny, kdy si připomínáme zásluhy našich vojáků o vítězství z 2. světové války

/z dopisu T.T. z domova Ing. Fráňovi/

....Ale snad ze všeho nejvíce se mne dotkla poprava gen. Heliodora Píky, který byl po celou dobu války naším voj. atašé v Moskvě, kde hájil linii Benešovu a klepal přes prsty naši tamější kliku. Byl to báječný člověk. Ty jsi ho, bohužel, neznal. Spolupracoval jsem s ním na hlavním štábu hned po válce, když byl zástupcem náčelníka /gen. Bočka/. Byl to navýsost čestný, charakterní člověk a jeden z mála, na něž se po všech stránkách hodil název „důstojník“. Jednou jsem o něm hovořil s bývalým redaktorem našeho nejlepšího mládežnického časopisu, také důstojníkem - Rudolfem Procházkou, jenž redigoval Sokolské besedy, časopis pro dorost. A ten mi tehdy řekl tuhle krásnou charakteristiku: „Píka? To byl tak ušlechtilý člověk, že i mysl v rukavičkách.“ Nu a já měl na Pankráci celou právě vedle jeho cely a choďovali jsme spolu na těch krátkých vězeňských procházkách na dvoře trestnice. Když byl tenkrát v r. 1949 po rozsudku smrti, byl jsem zdrcen a na následující procházce jsem mu říkal: „Pane generále, to je přece nesmysl. Vždyť proti Vám vůbec nic nemají - jen tu Moskvu! On totiž nebyl tehdy v žádné „odbojové“ skupině, tedy žádná velezrada./ Jistě Vám to při odvoláče změní a nepopraví Vás.“ To ze mne mluvilo ovšem

víc přání, než přesvědčení. A on mi na to odpověděl: „Mylíš se, kamaráde! Ty je neznáš, ale já je znám! Já jsem mezi nimi žil 5 let. Mě popraví!“ Byl to vyrovnaný a statečný člověk, navýsost ušlechtilý. Poznal jsem ho už v r. 1939 v Rumunsku na svém útěku do Francie, kde se o nás staral, protože tam měl k dispozici Zbrojovacké a Škodovacké fondy a platil nám pak cestu do Sýrie, když nám dříve opatřil papíry. Jeho smrt se mne snad nejvíce dotkla po Honzovi Masarykovi. To nemohu zapomenout. A proto to čekání. Přece všichni ti lidé nemohli umřít nadarmo!

Když myslím na Tebe - tanou mi na mysli všechny ty chvíle od Agde až po Londýn... Napadá mě právě, že bych Ti měl poslat jako upomínku na JaPi jeden překlad. Má totiž souvislost s gen. Píkou. Nevím, zda se pamatuješ, jak se v r. 1942, někdy na podzim, právě po bitvě u El Alamein, objevila v britském tisku anonymní báseň „A soldier - His prayer“. Způsobila tehdy značný rozruch, moc se o ní mluvilo jako o básni, kterou napsal neznámý

voják, jenž padl na Středním východě a dokonce i Churchill z ní citoval v jednom svém projevu několik veršů. Po válce vyšlo najevo, že ji napsal Gerald Kersh, co napsal několik prima novel z vojenského života / „They died in their boots clean“, „Faces in a dusty picture“ a jiné/. Už hned jak poprvé vyšla jsem se jí naučil zpaměti a mockrát jsem si ji říkal a pak jsem se pokoušel ji přeložit do češtiny, ale nedařilo se mi to. Až té noci po rozsudku smrti nad gen. Píkou, kdy jsem nemohl usnout, mi pojednou sama přišla česká slova na mysl a často ji posílám do Neznáma za ním...“

/přetištěno z Lond. Listů/

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, baseamentu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

 **MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

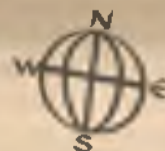
Assets over
\$650,000,000

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin
  - 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
  - 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.
- Rádi vám poskytneme další informace.
Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Announcing sigmund's

A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT OPENING IN MAY

For all Czechs and non-Czechs interested
in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA
1989 Silver Bell Center -

crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road
CONVENIENT LOCATION, PLENTY OF PARKING
OPEN 7 DAYS A WEEK.

PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK
INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.

FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmannský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
z Československa zdarma.

HLEDAM

nocleh v Berwynu na 3 noci po dobu tří dnů Sokolského slétu. Nejraději u české neb slovenské rodiny, není však podmínkou. Abstinents a nekuřák. Pište do adm. t.l. na značku:

„Čechoslovák“.

**COMMENCEMENT ADDRESS BY THE
HON. GIULIO ANDREOTTI, ITALIAN MINISTER
OF FOREIGN AFFAIRS
TO THE LAW SCHOOL GRADUATES
(Notre Dame University, May 19, 1985)**

1. It is always a pleasure to visit the United States of America. This time, the circumstance is a satisfying and moving one for me for being among you, here at Notre Dame University, boasting a long-standing Roman Catholic tradition.

First of all I am grateful to the academic authorities of the University and, in particular, to its President, Reverend Father Theodore Hesburgh, for reserving to me the great honour of bestowing upon me this degree.

I am also confronted, for another reason, today with a singular, I would say unusual, fact. I am in effect addressing the new graduates of the only American School offering a program in European law. This circumstance makes me feel, as a European both by birth and conviction, even closer to you and helps me in the task of giving you some brief reflections on Europe and on its relations with the United States of America. These two continents still seem today, in the space age, geographically remote but are instead drawn together pursuing identical values of freedom and

democracy.

2. What makes my experience today especially stimulating is the fact that it is inserted in a context in which the teaching of Christian values assumes fundamental importance not only in the professional education of the human personality.

I would like to quote, in this regard, Jacques Maritain, who visited the United States and taught here for some time. Recognizing how the old world order had failed precisely because of materialism, and egoism, two characteristics of the secular spirit, he observed that the new order, which we are all called on to create, must revive „the power of Christianity in its temporal existence”. Thus, I would say that, today more than ever, there is a problem of Christian presence which should not be confused with the temporal power of the past. This is a question that must be tackled and resolved not with arrogance but with participation and dialogue, and this basically is also the teaching that you receive in these classrooms and which distinguishes your daily

work.

3. The founding fathers of Europe that emerged from the destruction of the last world war were profoundly Christian.

Certainly, the impulse for the construction of Europe, in the intentions of Adenauer, De Gasperi and Schuman, was based on the awareness that it would both facilitate an end to French-German rivalry and create better conditions for withstanding threats from the East; but there was always the conviction behind this construction that the recovery, or if you prefer, the regeneration of the Old Continent, whose vitality was then completely exhausted, would have to pass through the reaffirmation of its faith in reason, freedom and the human spirit.

4. At the end of the Forties the re-birth of Europe was seen as a necessity by all.

It was not in fact merely by a strategic or material coincidence of interests that the United States of America placed the unity of the peoples of Western Europe as a condition for the economic assistance that became the E.R.P. -

George Marshall, in an address at Harvard University on June 5, 1947, emphatically stressed this need for a collective effort by European countries. The Act, approved by Congress in 1948, stipulated that the bilateral agreements to be concluded between the Un-

ited States and the beneficiary European Nations had to provide for their participation in an organization responsible for the management of this collective assistance and for the formulation of a new common economic policy.

For the first time in history, the European countries were therefore obliged to meet and find a common will. I was in that forum - the Organization for European Economic Cooperation - that friends and enemies of a few years previous, ended knowing each other and discussing a different future for Europe.

On the other hand, for the first time in their history, the United States considered their action in our continent no longer an isolated event but rather a permanent commitment of their foreign policy.

This commitment is certainly something out of the ordinary; so out of the ordinary that if forty years ago someone had told us that in 1985 three hundred thousand American soldiers would have been stationed in Europe to contribute to Western security, we would have taken him for a lunatic or a visionary.

5. We must not, years later, pass these facts over in silence. The merit of the United States of America is unquestionable, although it did find in Europe a terrain that was, we may say, re-

ceptive to suggestions, thanks to the affinities between the peoples of the two continents which the war, all things considered, ended by reinforcing.

De Crèvecoeur, a shrewd French farmer who moved to the United States at the end of the eighteenth century, wrote: „What is an American, this new man? He's a European or the descendant of a European; from this derives that strange mixture of bloods not found in any other country.”

6. There are many points of contact between the history of the United States of America and that of the European Union; just as there are also differences, despite the substantial sharing of principles and values on which our respective societies are founded.

In your country's history the frontier, as one of the most brilliant disciples of Turner, the indisputable father of the frontier theory, stated, „is not a line on which to stop, but an area which you are invited to enter.”

The European Community also has, so to speak, „inviting” frontiers. The first enlargement to the United Kingdom, Ireland and Denmark took place in 1972, the second occurred in 1980 and brought in Greece. Now we are at the third enlargement to Spain and Portugal which will come into effect on January 1, 1986.

(Continued in next issue)

CLEVELAND NEWS

THE BROADWAY AND E. 55TH ST. STORY

By Olean Demmy and Diana Holly

Broadway was originally an Indian trail. The Mahoning path between the Shore Path (Euclid Avenue) and Beaver Creek followed present day Broadway, detoured slightly on Turney Road and returned to Broadway. It ran, as did most of the Indian paths in the Cleveland area, along the crests of the ridges - there were deep ravines on either side of Broadway cutting it off from the land to the east and from the area near present day Fleet Avenue. Shortly after Cleveland was established in 1796, there began to be other traffic over this old Indian trail. A Stage coach line was established between Cleveland and Pittsburgh and from it Broadway took its early name of Pittsburgh Street. Out on the long and lusty struggle to become county seat since everyone thought it would be a more important trade center than Cleveland and no doubt this added traffic on the road.

In 1827 the Ohio Canal was finished as far as Akron, running along the valley beside the Cuyahoga river which brought it into the Broadway area. In some places it was quite a bit of traffic on the canal before the railroads became popular and it brought more people into the area as gate keepers and lock operators. The children of the neighboring farms used it as a swimming hole in summer and for skating in winter.

When Cleveland was first laid out the lots as far out as East 14th Street were quite small but those between east 14th and East 55th from the lake south to the Pittsburgh road were laid out in 10 acre lots (330' x 1350') so that a few of them made a small farm. Beyond East 55th the lots were 100 acres in size. One of these made a farm capable of supporting a family. However, the land near the lake shore was not very good farm land and persons interested in farming usually went into the interior. In 1834 a horse railroad with wooden rails was built between Cleveland and Newburgh and, in 1836, Cleveland was in-

corporated as a city with a population of 5000. However, a map of Cleveland and environs in 1835 shows an unnamed street where east 30th now is and only St. Clair, Euclid, Kinsman (present day Woodland) and the Stage Road to Pittsburgh running out beyond it. Beyond 30th there was nothing but farmland.

In 1850 a large group of Czechs came to the United States as a result of persecution by the Austrian government and some of them came to Cleveland. When they first came they settled in the old Commercial Street district but as soon as they could they moved to the edge of the city, to the Croton Avenue district between East 30th and East 37th Streets.

In the fifties there were two events that were destined to affect the future of the whole city but especially of that part of the city above the riverbed of the Cuyahoga. In 1852 the first six barrels of iron ore were brought down the lakes to Cleveland from mines in the Lake Superior district and in 1859 William A. Otis established the first rolling mill in Cleveland.

There does not seem to have been any major change during the sixties, but during the seventies there began to be much more activity along Broadway. The original Standard Oil Company was incorporated in 1870, and by 1874 had two plants: one on the flats in a bend of the Cuyahoga, west of Independence Road and the canal, and the other larger plant north of Broadway where Kingsbury Run empties into the Cuyahoga. In 1871 a weekly Czech newspaper, Pokrok (Progress), was brought to Cleveland from Cedar Rapids, Iowa and in 1878-9 this paper was merged with Dennice Novověku (Star of the New Era).

Olean Demmy, Director of Broadway School of Music and Arts; Diana Holly, Executive Director of the Broadway Development Corporation.

GOODTIME CRUISE

A dance cruise on the Goodtime II for Karlin Clubbers and friends will be held Tuesday, June 25, from 7:30 to 10 p.m. Music by Joe Beno. Call him for

reservations at 524-4136. Tickets are \$9.00.

KARLIN NEWS

The following activities are planned at the Karlin Club, 5304 Fleet Ave: Weekly Wednesday concerts feature May 29, Bud Hrah; June 5, Dan Peters; June 12, Joe Kubik and June 19, Joe Novak.

On July 21, the Czech Catholic Day program will feature a dinner-dance. Hronek Brass band will play. Call 641-0714 for reservations.

Chef Joe Dolezal will serve a steakroast on Saturday, August 24. Joe Hezoucky will entertain.

A Karlin bus tour to Chatham, Ontario will be held on June 8-9. The group will be guests at the St. Anthony Church Festival. Call 663-8944 for details.

Take stock in America.

St. Methodius Centenary, 1985

Sts. Cyril and Methodius, by F. Ekert (translated and abridged).

(Continued from last issue)

Released from prison in the spring of 874, Methodius returned to Moravia. That same year, the victorious Svatopluk and his allies, the Czechs, signed a peace treaty with Emperor Ludwig II — the Peace Treaty of Forchheim, 874. By this treaty, the emperor recognized the civil and ecclesiastical independence of Svatopluk's empire, and Svatopluk agreed to a peace with Ludwig. Thus after many years of bloody and victorious battles to repel the Frankish attacks, the Moravians saw the sunrise of peace and independence, and their joy was full when Methodius returned to them as their archbishop.

That same year 874, when St. Methodius was released from prison and returned to Moravia, his patron Duke Kocel died, and Carloman established himself as ruler of lower Pannonia. Carloman was a confirmed enemy of the Slavs, and he created many difficulties for Methodius and the Slavonic priests. For that reason Methodius directed his attention during this time to Moravia, Slovakia, and Bohemia. Here Methodius traveled and preached, conducting divine services, establishing parishes in the various settlements, placing his competent pupils in charge. He was particularly successful in Slovakia (Duchy of Nitra) which in Svatopluk's time was an integral part of the Great Moravia Empire.

Among the Czechs, Christianity was known to some extent from constant, mostly hostile, contact with the neighboring Franks. But when the Czechs joined the Moravians in war against the German armies, when the work of Cyril and Methodius was progressing very well in Moravia and when the pupils of these two apostles came to Bohemia and preached the Gospel to the Czechs, the time was ripe for the Czechs to accept Christianity. At this time Bohemia was ruled by one of the Přemysls, Duke Bořivoj, the son of Hostivín. Bořivoj was a pagan, but he proved to be a loyal ally of Svatopluk and gave him military assistance in the wars against Ludwig the German. In the year 871, Svatopluk married Bořivoj's sister, who became a Christian. By this time a fraternal understanding between the Czechs and the Moravians had developed. Svatopluk and his wife, and particularly Methodius, urged Bořivoj to accept Christianity. Finally God granted the grace of conversion to Bořivoj. In the year 874 Bořivoj, accompanied by a large retinue, visited Velehrad and requested baptism from Methodius. Methodius instructed him in Christ's teachings and baptized him together with thirty of the Czech noblemen who had come with him. Svatopluk was the sponsor at this baptism.

The baptism of Bořivoj was of the greatest importance for the Czechs because this finally was the great and decisive step toward the conversion of the Czech nation. All the efforts at Christianization by the Frankish priests up to this time had only an insignificant effect. Only when the ruler of the country became a Christian did the Czechs begin to accept Christianity. Thus Methodius became the apostle of Bohemia and the first bishop of the Czechs.

When Bořivoj returned to his country after his baptism, he was accompanied by Paul and several other Slavonic priests, all disciples of Methodius, sent by him to preach the Gospel in Bohemia. Paul later became the private chaplain of the ruling family in Bohemia. Soon after this, Bořivoj's wife, the Duchess Ludmila, accepted Christianity. Methodius personally visited Bohemia, baptized Ludmila, blessed the Church of St. Clement built by Bořivoj and Ludmila at Levý Hradec on the Vltava River, and preached the Word of the Lord in several localities. The Duchy of Bohemia became a part of the Archdiocese of Moravia. The liturgy in Bohemia was conducted in the Slavonic language according to the same rite that Methodius and his disciples used in Pannonia and Moravia.

The missionary activities of Methodius reached several other countries beyond Moravia, Slovakia, and Bohemia; it reached particularly Silesia, the Wisla River area, and Gniezno, the capital of Poland. The Cyrilo-Methodian rite was established in Poland; a Slavonic episcopal see was established in Krakow. In his missionary journeys, Methodius visited the various tribes along the Danube River, so that eventually he contacted almost all the Slavs. But he spent most of his time with the Moravians and the Slovenes.

Methodius faced another wave of opposition when Svatopluk entered into an alliance with Arnulf Duke of Lower Pannonia and Carinthia (though later they became bitter enemies). When this al-

liance was formed, Svatopluk once more allowed the German clergy of the empire to come to his court. The German clergy renewed their opposition to Methodius and slanderously kept telling Svatopluk that Methodius used the Slavonic liturgy, which the pope had forbidden him to use, as a cover for spreading the errors of Photius. They also told Svatopluk that his rule was endangered when he supported a man who was spreading such errors. In this sly manner they gradually alienated Svatopluk from Methodius. They were even more successful in doing this as time went on and Svatopluk grew proud over his military successes, gave himself to moral excesses, and resented the fatherly admonitions of the saintly Archbishop Methodius. Finally, Svatopluk himself began to have doubts about Methodius's orthodoxy.

At the same time, several events seemed to lend substance to these rumors and insinuations directed against Methodius. St. Ignatius Patriarch of Constantinople died in the 877, and the clever Photius, posing as if he held the true faith, was able to obtain some kind of conditional approval from Rome for his taking possession of the patriarchal see of Constantinople. Then he obtained the wholehearted support of Emperor Basil I. Having obtained this, he openly came out against Rome, and consequently the pope placed him under censure. Besides this, the Greeks at this time were trying to separate the Bulgarians from Rome, enticing them to join the schism. This, of course, the Frankish clergy seized upon as another weapon against Methodius, who was a Greek and as a youth had studied under Photius. Svatopluk sent the priest John of Venice to the pope. In Rome, John voiced his own suspicions as well as the rumors and accusations circulated by the enemies of Methodius, and he recommended that Methodius be deposed.

Pope John VIII was much surprised to hear such accusations, but he could not ignore them. He therefore summoned Methodius, by a letter of June 14, 879, to appear in Rome so that he could personally hear from Methodius's own lips what doctrine he was teaching. At the same time, the pope sent a letter to Svatopluk admonishing him that in the midst of his doubts he should always believe those things which the Roman Church had learned from the prince of the apostles, and that he should hold on to this faith now until death, no matter if even some bishop or priest should preach some other, erroneous doctrines.

The saintly Methodius received the pope's letter and was very happy to have this opportunity of personally assuring the pope of loyalty, obedience, and orthodox doctrine. Feeling certain that he could overcome the snares set for him by his enemies, Methodius also advised Svatopluk to place his empire under the special protection of the Holy See and to request the pope to give his approval for the Moravian archbishopric and approval for the establishing of new bishoprics. For this purpose, Svatopluk sent Zemizzen, a member of his court, to Rome. St. Methodius traveled with him.

In Rome, Methodius and Zemizzen assured the pope of the loyalty of Duke Svatopluk and the Moravian people to the Holy See, and requested that this ruler be accorded the favor of the Holy See. After that, Methodius demonstrated the authenticity of his Catholic Faith, especially concerning the procession of the Holy Spirit from the Father and from the Son, that he did not hold with Photius, but taught the genuine doctrine. At this time Methodius also explained how the Bavarian bishops deliberately tried to destroy the great work that his deceased brother Cyril and he had performed, according to the wishes of the Holy See, for the benefit of the Slav people and for the glory of the Catholic Church. Finally Methodius explained the reasons for introducing the Slavonic language into the liturgy, demonstrating that it was precisely because the liturgy was conducted in the Slavonic language that the Catholic faith was letting down deep roots among the Slavs and was being firmly established in their hearts.

(Continued in next issue)

SAINT PROCOPIUS ABBEY

5601 College Road
Lisle, Illinois 60532

Eleven Benedictine monks will celebrate various milestones of their religious lives with a Mass of Thanksgiving June 13 at St. Procopius Abbey Church in Lisle, Ill. The anniversaries to be marked include the 65th, 60th, 40th, and 25th year of the monks' professions and the 25th year of two monks' priestly ordinations.

The celebrations come in the midst of the abbey centenary of its founding in 1885 in Chicago. In 1902, the first monks began work in Lisle. While deeply involved in educational work at Illinois Benedictine College and Benet Academy, the monks also carry out campus ministry activities and hospital chaplancies, in addition to a mission in Taiwan.

The monks and their anniversaries include:

- * **Brother Alphonse Kepřta, O.S.B.** — 65th year of profession of vows and entry into the monastery.
- * **Rev. Richard Shonka, O.S.B.** — 60th year of profession.
- * **Rev. James Saul, O.S.B.** — 40th year of profession.
- * **Rev. Timothy Marceau, O.S.B.** — 40th year of profession.
- * **Rev. Alban Hrebic, O.S.B.** — 40th year of profession.
- * **Rev. Demetrius Kowalchik, O.S.B.** — 40th year of profession.
- * **Brother George Rooney, O.S.B.** — 40th year of profession.
- * **Brother Columban Trojan, O.S.B.** — 25th year of profession.
- * **Rev. Anthony Jacob, O.S.B.** — 25th year of profession.
- * **Rev. Ronald Rigovsky, O.S.B.** — 25th year of ordination.
- * **Rev. Jude Randall, O.S.B.** — 25th year of ordination.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)

VOICE OF THE NATION

FIELD MUSEUM OF NATURAL HISTORY

**LAST CHANCE TO SEE
„THE ART OF CAMEROON”
AT FIELD MUSEUM
(Exhibit Closes June 16)**

Only two weeks remain to view the rare treasures of Field Museum's special exhibit, „The Art of Cameroon”. The exhibit closes Sunday, June 16. Several of the art objects in the exhibit, particularly the AFO-A-KOM MEMORIAL FIGURE, will soon return to Cameroon — never to be seen in the outside world again.

To date, approximately 70,000 visitors have come to experience this side of Africa that few ever see.

„The Art of Cameroon” is the first comprehensive exhibition of Cameroon art to be shown in the United States, and presents over 150 objects borrowed from many renowned public and private collections in Cameroon, Europe and the United States. Of special note are the objects graciously lent by His Royal Highness Jinabo II, Fon of Kom and His Majesty El-Hadj-Seidou Njoya, Sultan of Bamum, in cooperation with the Ministry of Culture of the United Republic of Cameroon.

„The Art of Cameroon” has been organized by the Smithsonian Institution Traveling Exhibition Service (SITES) and curated by Tamara Northern, curator of Ethnographic Art, Hood Museum of Art, Dartmouth College, Hanover, N.H. The exhibition was made possible by a grant from Mobil. Field Museum educational programs for „The Art of Cameroon” are partially supported by grants from the Lloyd A. Fry Foundation and the Illinois Arts Council.

PRODÁM

divčí původní nový
KYJOVSKÝ KROJ
číslo 14 - nejlepší nabídka;
volejte po 2 hod. odpo.
☎ (312) 484-8860.

ILLINOIS STATE FAIR

SPRINGFIELD — Gary Wilt of North Riverside, Illinois, has been named Ethnic Director for the Illinois State Fair. Wilt, a 40 year old Chicago native, has been an active member of the Czechoslovak Society of America, and until recently was a partner in a Chicago area based trucking company. He attended Morton Jr. College and Creighton University.

According to Merle Miller, Superintendent of the Division of Fairs and Horse Racing, Illinois Department of Agriculture, Wilt's appointment to the year round position will bring needed continuity to the Ethnic Heritage Festival.

Wilt sees the position with the Fair as a challenge and an opportunity. „Chicago being the melting pot that it is offers the chance for a wide variety of ethnic groups to travel a relatively short distance to downstate Illinois and share with other groups the many facets of their heritage. I am particularly excited about exposing our state's younger population to the many cultural aspects of Illinois' ethnic groups”, he said.

Both Wilt and his wife, Vera, are of Czechoslovakian descent. They are the parents of one son, Adam, age 7 months. Mrs. Wilt's parents migrated to the United States in the early 1950's.

NORTH CENTER FOR HANDICAPPED CHILDREN

OPEN HOUSE AND ART FAIR
NORTH CENTER FOR HANDICAPPED CHILDREN
5104 WEST BELMONT AVENUE
SATURDAY, JUNE 8, 1985
10:00 A.M. — 5:00 P.M.
SUNDAY, JUNE 9, 1985
1:00 P.M. — 5:00 P.M.

Dear Friends:

We are asking your organization for exposure to publicize our Annual Open House and Art Fair.

The Open House will include a Raffle (1st Prize, a 19" color T.V.), Refreshments, Bake Sale, White Elephant Sale, and New Merchandise. Our Art Exhibit is artwork done by our handicapped students.

North Center For Handicapped Children offers Educational and Developmental Training on a 5 day a week basis, including Whirlpool Activities, Physical Therapy, Occupational Therapy, and Speech Therapy.

We also have a Recreational After School Program, and an In-Home Respite Program for Developmentally Disabled individuals.

Please do not hesitate to contact us should you want any further information.

Thank you Sincerely
Bess Jacobson
Director
☎ 274-4073

Looking Ahead

by Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

IMPORTANCE OF THE PREMISE

For many years Dr. Fred Schwarz has explained the overall strategy of the International Communist movement through a simple paragraph:

“External encirclement, plus internal demoralization, plus thermonuclear blackmail, lead to progressive surrender.”

There can be no question but that the Soviets are now in the encirclement phase of their world-wide operation.

The Communists have long recognized that the United States is the major obstacle to their attempt to world domination. As such we have always been at the same time their number one target.

Faith Ryan Whittlesey, on President Reagan's staff, stated recently: “The Soviets are giving ten times as much military assistance to Cuba and Nicaragua as the United States is providing to all of Latin America . . .”

“The U.S.S.R. sees the southern flank of the United States as NATO's ‘strategic rear’ and is attempting to exploit what Soviet planners correctly see as a highly vulnerable area.”

In our considered opinion the most important basic fact of our national life in 1985, as it has been for half-a-century, is that “We are at war with Communism!”

The future of this nation, and in fact of Western Civilization, rests upon our recognition of the validity of this fact. The Communists declared war on us, and the rest of the world, in 1848 when Marx and Engels issued their *Manifesto of the Communist Party*.

The final paragraph of this document, which started World War III long before I and II had ever been waged, states:

“The Communists disdain to conceal their views and aims. They openly declare that their ends can be attained only by the forcible overthrow of all existing social conditions . . .”

Let there be no doubt what Marx and Engels meant: They meant that the Communists realize that their goals can only be attained by overthrowing all capitalist or non-communist governments.

The Communist movement under the leadership of the Soviet Union has never deviated from those “views and aims” from 1848 to this very day. The recent Soviet dictator, Leonid Brezhnev, speaking at the fiftieth anniversary of the Bolshevik Revolution, stated:

“We must never forget that the mission that falls to the Communist Party is the grandiose, complex mission of revolutionary transformation of the entire world society. The process of changing humanity from capitalism to socialism is a complex and varied process . . .”

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

uvrouský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

CLEVELAND NEWS

WEEKEND TO ENDICOTT N.Y.

AUGUST 10 & 11, 1985

Leave Karlin at 1 P.M.

Visit Czechoslovak - Moravian Club

SAT: Dinner - Dance

SUNDAY: Slovak Mass

SUNDAY: Picnic

Includes Glass Stop if desired & wine
Area Tour! Reserve now!

We must make hotel reservations early!

Joe Kocab ☎ 1-216-883-4760

Navštívili jste již naši restauraci

“KORUNA”?

“CROWN RESTAURANT”

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

Vaše hostitelka:
Máňa Vlkova